

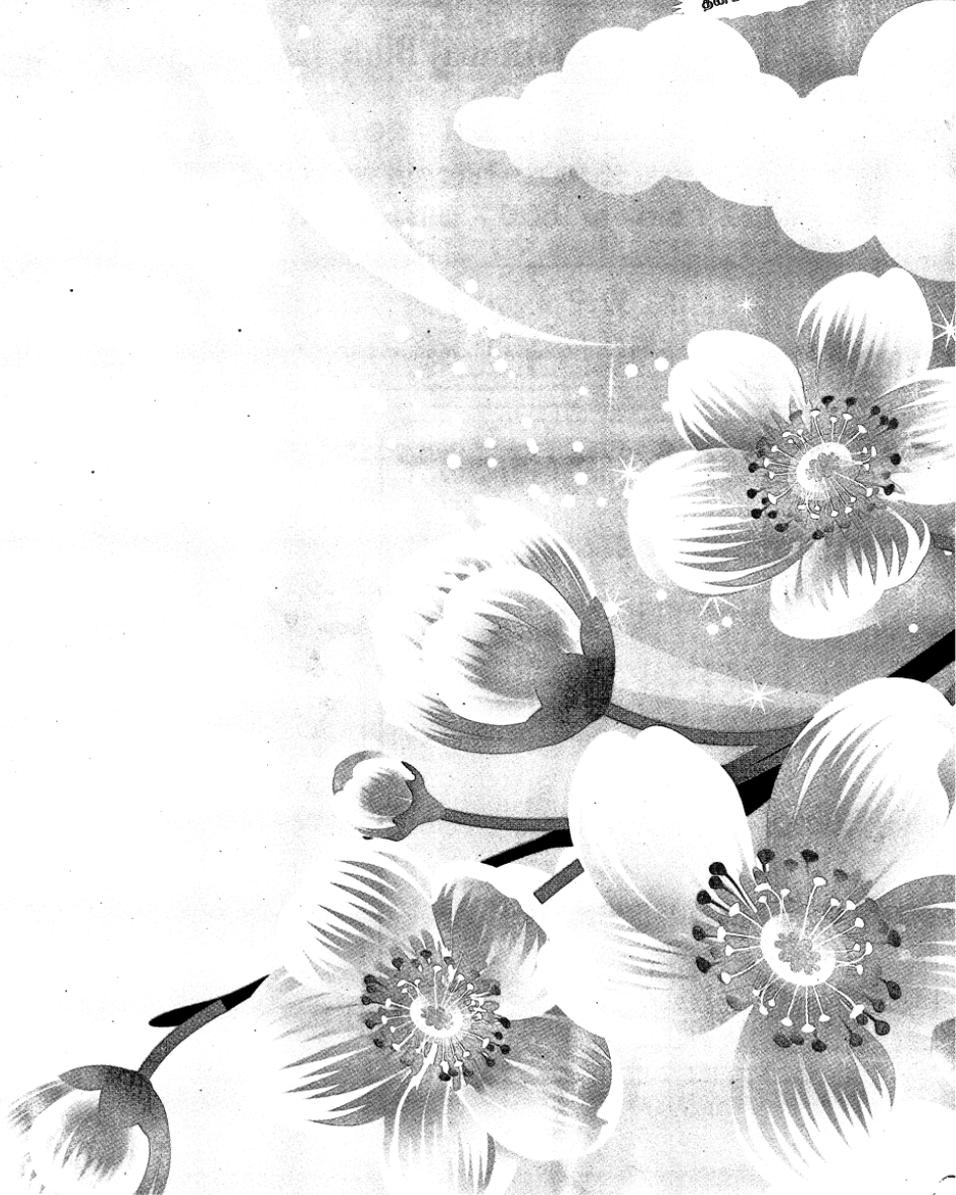
Annual Subscription Rs. 90/-

திருமறை ஆசான்

புதிய ஏற்பாட்டுத் தூய கிறிஸ்தவ மாத இதழ்

மலர் - 24 இதழ் - 8 ஆகஸ்ட் 2011

தனிப் பிரதி ரூ. 8/-

ஜெரியங்கள் ! திட்டமிடுங்கள்!! பங்கு பெறுங்கள் !!!

காங்கயம் கிறிஸ்துவின் சபையாரும்,
தமிழ் உலக ஆத்தும ஆதாயத் திட்டமும்
இணைந்து நடத்தும்

பதினான்காம் வேதாகம கருத்தரங்கம்

Fourteenth Annual Bible Lectureship

நாள் : அக்டோபர் 5,6 - 2011 (புதன், வியாழன்)
(அரசு விடுமுறை நாட்கள்)

நேரம் : காலை 9:00 - மாலை 4:30 மணி

இடம் : கிறிஸ்துவின் சபை வளாகம்

தாராபுரம் ரோடு, காங்கயம் - 638 701.

ஆசானின் போதனையில்....

1. ஆசிரியர் உரை 1
2. உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? 12
3. பெண்கள் பகுதி 16
4. வாலிபர் பகுதி 19
5. சிறுவர் பகுதி 22
6. வசன ரீதியான கிறிஸ்துவின் சபை 24
7. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல்
எதை அறிவிக்கிறது? 28
8. துருவின் சாட்சி 30

வாசகர்களின் அன்பான கவனத்திற்கு

- + ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இதழ்கள் வந்தால் எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவும்.
- + முகவரி மாற்றத்தை கண்டிப்பாக கடிதம் மூலம் தெரியப்படுத்தவும்.
- + இந்த இதழ் மூலம் நீங்கள் அடையும் பயன்களை எங்களுக்கு எழுதவும்.
- + M.O. செய்பவர்கள் தகவலுக்கான பகுதியில் உங்கள் தெளிவான விவாசத்தை கண்டிப்பாக எழுதவும்.
- + அஞ்சல் வழியில் வேதாகம படிப்பவர்கள் உங்களது தொலை / அலை பேசி எண்களை எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். தாமதத்தைத் தவிர்க்க இது உதவும்.

- ஆசிரியர்

THIRUMARAI AASAAN

S. Rajanayagam

Editor

86-A, Dharapuram Road, Kangayam - 638 701. Tamilnadu. India.

PH. : 04257 - 230030 Cell : 98427 - 30382, 99655 - 30385

Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity

Vol. 24

AUGUST - 2011

Issue - 8

ஸ்திரீகளும், வேறுசில ஸ்திரீகளும்

கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டுத் தூய சத்தியத்தைத் தாங்கித் தவறாமல் வெளிவரும் " திருமறை ஆசான் " திங்கள் இதழை ஆர்வத்தோடு படித்துப் பயன்பெற்று வரும், சத்திய விரும்பிகளாகிய வாசகர்கள் அனைவரும் இவ்விதழ் பற்றிய ஓர் உண்மையை இந்நேரம் அறிந்து வைத்திருப்பர். வருடத்தின் ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதத்தின் ஆசிரியர் உரைப்பகுதியானது, பரிசுத்த வேதாகமத்தில் தேவனால் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தும் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு வரும் தேவ மனிதர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டு வருவதே அவ்வுண்மை. ஆன்மீக வாழ்க்கையில் அறிய வேண்டிய ஒன்றை, அறிய வேண்டிய அளவுக்கு அறியாமலிருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் அறிய வேண்டிய ஒன்றை அறிவிக்க வேண்டியது ஒரு தேவ ஊழியனின் கடமை. எனது இக்கருத்துக்கு வலுசேர்ப்பவர் அப்போஸ்தலன் பவுலடியார்தான். ஆம், தன்னுடைய இரண்டாம் நற்செய்திப் பயணத்தின் ஒரு கட்டத்தில், அத்தேனே பட்டணத்திலுள்ள புகழ்பெற்ற மார்ஸ் மேடையின் மேல் ஏறி நின்று, ஓர் அழகான தேவச் செய்தியை ஆணித்தரமாக வெளிப்படுத்தத் துவங்கும் போது, "நீங்கள் அறியாமல் ஆராதிக்கிற அவரையே நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன் " (அப். 17:23) என்றார். அத்தேனர் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவனை அறிந்து கொள்ளாமலிருந்தது அவர்களது பக்தி வாழ்வில் ஒரு பெரும் ஊனத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதைப் போக்கும்படியாகப் பவுல் அப்பிரசங்கத்தில் ஒரு பெரும் முயற்சி எடுத்தார்.

முதல் நூற்றாண்டில் பவுலடியார் மேற்கொண்ட முயற்சிக்கு கொப்பான ஒரு முயற்சியைத்தான் ஆசானும் கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாக எடுத்து வருகிறது. ஒரே வித்தியாசம்: அங்கே பவுலடியார் அறியப்படாத தேவனை அறிவித்தார். இங்கே, ஆசான், அறியப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அறியப்படாத தேவ மனிதர்களை அடையாளம் காட்டி அறிவித்து வருகிறது.

கடந்த வருடங்களில் ஆசான் எடுத்துக்கொண்ட இம்முயற்சிக்கு வாசகர்களாகிய உங்களிடமிருந்து பலத்த வரவேற்பு கிடைத்தது. வேதாகமத்தின் பக்கங்களில் ஆங்காங்கே சிதறி, மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும் பல தேவ மனிதர்களின் உன்னத வாழ்க்கை நம்மால் முகரப்படாமலே இருந்து வந்தது. அத்தகைய பக்தித் தங்கங்களை நாங்கள் பொறுக்கியெடுத்து, மெருகேற்றி உங்கள் முன் நிறுத்திய போது, நீங்களும் வியந்து, அவர்களை உச்சி முகர்ந்து வெகுவாகப் பாராட்டினீர்கள். அவர்களில் தனி மனிதர்கள் உண்டு, குடும்பத்தார் உண்டு, இன்னும் ஊராரும் உண்டு. ஆனால், இதுகாறும் அப்பட்டியலில் பெண்கள் யாரும் இடம் பெறவில்லை. இவ்வருடம் அந்தக் குறையும் போக்கப்படுகிறது.

இச்சீர்மிகு வரிசையில் இவ்வருடம் நம்மால் பட்டை தீட்டப் பட இருக்கின்ற அப்பெண்கள், தங்கள் சீரிய பக்தி செயல்பாட்டுக்காக ஆவியானவரின் அநுக்கிரகம் பெற்று, புதிய ஏற்பாட்டின் பக்கங்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்தவர்கள். இயேசு ஆண்டவரை வெகுவாக நேசித்த இப்பக்திப் பித்துகளுக்கு நாம் உயரிய மரியாதை கொடுக்காவிட்டால் கூடப் பரவாயில்லை, உரிய மரியாதை கூடத் தராமல் துச்சமாக எண்ணி கத்தமாக ஒதுக்கி வந்திருக்கிறோம். அதாவது, பெரிதாகப் பெயர் குறிப்பிடப்படாமல் மொத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இப்பெண்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பயனுள்ள பாடங்களைக் கற்கத் தவறியிருக்கிறோம்.

பொதுவாக, நமக்கெல்லாம் ஒரு நினைப்பு இருக்கிறது. என் ஆன்மீக வாழ்வில் எனக்கு ஒருவர் பாடம் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அவர் ஒரு தோந்த தேவதாசராக இருக்க வேண்டும் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவராக இருக்க வேண்டும் அல்லது பழைய ஏற்பாட்டு ராஜாக்களில் ஒருவராக இருக்க வேண்டும் அல்லது இயேசுவின் சீடர்களில் ஒருவராக இருக்க வேண்டும் அல்லது குறைந்தபட்சம் ஒரு வேதாகம எழுத்தாளராகவாவது இருக்க வேண்டுமென எண்ணுகிறோம். இந்த நினைப்பு தவறு என்று நான் வாதிடவில்லை. மாறாக, இவர்கள் தான் தகுதி, மற்றவர்கள் தள்ளி வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற எண்ணம் தான் தவறு என்று வலியுறுத்துகிறேன். தேவ ஆவியானவர் தன்னுடைய எழுத்துக்களில் ஒருவரைச் சிறப்பாகப் பேசும்போது, அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை என்று நினைப்பதற்கும், சொல்வதற்கும் நாம் யார்?.

இங்கே நாம் பார்க்க விரும்புகிற " ஸ்திரீகள் மற்றும் வேறு சில ஸ்திரீகள் " பற்றிய பின்னணியைப் பார்த்து விடலாமென்றால் அதற்குப் போதுமான அனுகூலங்கள் இல்லாமலிருக்கிறது.

எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்து எழுதின (லூக்கா 1:3) வைத்தியனாகிய லூக்காவே சம்பந்தப் பட்ட பக்திப் பெண்களை ஸ்திரீகள் (லூக். 23:55) என்றும், வேறு சில ஸ்திரீகள் (லூக்கா 24:1) என்றும் முடித்துக் கொள்ளுகிறார். இருப்பினும், நாம் காரியங்களைக் கனகச்சிதமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், நமது வழக்கத்தின்படி இவர்கள் பற்றிய தடயங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிப்போம்.

மானிடத்தை மீட்கும்படியாக வந்த இயேசு ஆண்டவர் எருசலேமில் உள்ள கொல்கொதாவில் சிலுவையிலிறையப்பட்ட அக்கொடுமைக் காட்சியை ஏராளமானவர்கள் நேரில் பார்த்து நெஞ்சு பதறி, மார்பில் அடித்துக் கொண்டு திரும்பிப்போனார்கள் (23:48). இந்தக் காட்சியை அவருக்கு அறிமுகமானவர்களில் வாரும், கலிலேயாவிலிருந்து அவருக்குப் பின் வந்த ஸ்திரீகளும் தூரத்திலே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று வசனம் கூறுகிறது (லூக். 23:48) இந்த கலிலேய ஸ்திரீகள், இயேசு இரண்டாம் முறை கலிலேயா பகுதிக்குச் சென்றபோது, இயேசுவுக்கான ஊழியத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் என்று தெரிகிறது. (லூக். 8:2,3)

இயேசு சிலுவையிலிறையப்பட்ட காட்சியைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர்களை நாம் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். 1. நூற்றுக்கதிர்ப்பதியும், அவனோடிருந்தவர்களும்: இவர்கள் சம்பவத்தைக் கண்டு மெய்யாகவே இந்த மனிதன் நீதிமான் என்று சொல்லித் தேவனை மகிமைப்படுத்தி நடையைக் கட்டி விட்டனர் (லூக். 23:4). 2. யூத மதத் தலைவர்கள்: இவர்கள் தங்கள் சதித்திட்டம் நிறைவேறிவிட்டதென்பதோடு திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளாமல், எத்தனாகிய இயேசு?!! தங்களை ஏமாற்றி விடக் கூடாது என்று கல்லறையின் சிறப்புக் காவலுக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டு கழன்று கொண்டனர். (மத். 27:62-65). 3. கூடி வந்திருந்த திரளான ஜனங்கள்: இவர்கள் சம்பவித்ததைக் கண்டு மார்பிலே அடித்துத் தங்கள் துக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வீடு திரும்பினர் 4. கலிலேயாவிலிருந்து இயேசுவைப் பின்பற்றி, சிலுவைக் காட்சியை "தூரத்திலே" நின்று பார்த்தவர்கள் : இவர்களில் நம்முடைய ஸ்திரீகள் அடக்கம். இவர்கள் செயல்பாடு பற்றித்தான் நம் ஆய்வு.

இந்த நான்கு சாராரில், இந்த பக்திப் பிழம்புகள் தான் நம் கவனத்தை இவ்வருடம் ஈர்த்தவர்கள். முதல்முன்று வகையைச் சார்ந்தவர்கள் சிலுவையோடு இயேசுவின் காரியங்கள் முடிந்து விட்டதென்று நினைத்தபோது, இந்த ஸ்திரீகள் முடிந்தது என்று நினைக்காமல், தொடர்ந்து இயேசுவுக்காகக் காரியமாற்றியுள்ளனர். அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டு வாங்கி, கன்மலையில் வெட்டப்பட்டதுமாய், ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்படாததுமாயிருந்த கல்லறையிலே வைத்த போது, இந்த ஸ்திரீகள் பின்சென்று அக்கல்லறையில் சரீரம் வைக்கப்பட்ட விதத்தை கவனித்திருக்கிறார்கள் (லூக். 23:55).

அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு கல்லறையிலே வைத்ததோடு தன் காரியம் முடிந்தது என்று இயேசுவுக்கான தன்

பங்கை முடித்துக்கொண்ட போது, இந்த ஸ்திரீகள் திரும்பிப் போய், கல்லறையில் வைக்கப்பட்ட சரீரத்திற்காக கந்தவர்க்கங் களையும், பரிமளத் தைலங்களையும் ஆயத்தம் செய்துள்ளார்கள். இயேசுவின் சரீரம் கெட்டுவிடக் கூடாதே என்று இப்படி அவர்கள் அவசர அவசரமாகக் காரியமாற்றியபோது, ஓய்வு நாளுக்கான நேரம் நெருங்கிவிட்டது. அங்கே, இயேசுவுக்காக அந்த ஸ்திரீகள் மனபாரத்தோடு அவசர கதியில் காரியமாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும், ஓய்வு நாள் ஆரம்பமானவுடன், எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி " கப்சிப் " என்று அடங்கிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் இயேசுவுக் காகக் காரியமாற்றினாலும் தேவப் பிரமாணத்தை மீறிவிடக் கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனமாகவும், எச்சரிக்கையாகவும் இருந்து தங்கள் பணியைத் தொடர ஓய்வுநாள் எப்பொழுது முடியும் எனக்காத்திருந்தனர்.

அடுத்த 30 மணி நேரம் இந்த விசுவாச வீராங்கனைக ளுக்கு எத்தனை யுகம் போல் இருந்ததோ தெரியவில்லை, பாவம்! ஆம், வாரத்தின் முதல் நாளின் அதிகாலை ஆரம்பித்தவுடன், தாங்கள் ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை எடுத்துக் கொண்டு, தங்களோடு வேறுசில ஸ்திரீகளையும் கூட்டிக்கொண்டு கல்லறையினிடத்தில் வந்தார்கள் (லூக். 24:1). வேறு சில ஸ்திரீகளையும் தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டதற்கு ஒரு பலமான காரணம் இருக்கிறதாகவே தெரிகிறது. இவர்கள் ஏற்கனவே இயேசுவின் சரீரம் கல்லறையிலே வைக்கப்பட்ட விதத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். மத்தேயு நற்செய்தியாளர், கல்லறையின் வாயிலிலே ஒரு பெரிய கல் புரட்டி வைக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார் (மத். 27:60). ஒருவேளை, கலிலேயாவிலிருந்து வந்த ஸ்திரீகளாகிய நம்மால் அந்தப் பெரிய கல்லைப் புரட்ட முடியாமல் போய்விட்டால், இயேசுவுக்குத் தாங்கள் செய்ய விரும்பியதைச் செய்ய முடியாமற் போய்விடும் என்று எண்ணி, வேறு சில ஸ்திரீகளையும் கூட்டிச் சென்றிருப்பார்களோ? யாருக்குத் தெரியும்? இதுதான் காரணமாக இருந்திருக்குமானால், இவர்களின் விவேகத்தையும், வைராக்கியத்தையும் எப்படி மெச்சாமல் இருக்க முடியும்?

இந்த ஸ்திரீகளும், வேறு சில ஸ்திரீகளும் கல்லறையினிடத்திற்குச் சென்றபோது, " பெரிய கல் " புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருப்பதைக் கண்டதோடு, " தேவதூதர்களால் அவர் இங்கே இல்லை, அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் " என்று சொல்லப்பட்டதையும் கேட்டார்கள் (லூக். 24:1-6). அத்தோடு, இயேசு, தன் உயிர்த்தெழுதல் பற்றி கலிலேயாவில் இருந்த காலத்தில் சொன்னதை (லூக். 18:33) நினைவுகூருங்கள் என்றும். இவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்து, கல்லறையை விட்டுத் திரும்பி, நடந்த சங்கதிகளைப் பதினொரு வருக்கும் மற்ற எல்லாருக்கும் அறிவித்தார்கள். இவர்களின் பேச்சு பதினொருவருக்கும் வீண் பேச்சாகத் தோன்றி இவர்களை நம்பாத நிலையிலும், இவர்கள் சீடர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலை அறிவித்தார்கள் (லூக். 24:9-11).

இந்த ஸ்திரீகள் பற்றி நமக்குக் கிடைக்கும் இத்தடயங்கள் நமக்குப் பாடங்கள் பல கொடுக்கப் போதுமானதாயிருக்கிறபடியால், இவர்களிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் சில பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இப்பொழுது முயல்வோம்.

I மரணத்தோடு எல்லாம் முடிந்தது என்று நினைக்கவில்லை

ஸ்திரீகளும், வேறு சில ஸ்திரீகளுமாகிய இந்த பக்திப் பிழம்புகளிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் பாடம், இவர்கள் மரணத்தோடு (கல்லறையோடு) காரியங்கள் முடிந்தது என்று நினைக்கவில்லை என்பது.

பொதுவாக மரணமும், கல்லறையும் ஒருவருடைய வாழ்க்கையின் முடிவு என்ற நினைப்புத்தான் எல்லோருக்கும் உண்டு. யோபு போன்ற பெரும் பக்தர்கள் கூட இந்நினைப்புக்கு விதிவிலக்காக இருக்க முடியவில்லை. (யோபு 14:1,14). "இயேசு: பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்பு விக்கிறேன் என்று மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டுச் ஜீவனை விட்ட பொழுது " (லூக். 23:46). அங்கே கூடியிருந்தவர்களில் இந்த ஸ்திரீகள் தவிர, ஏனைய எல்லோருக்கும் இந்த நினைப்புத்தான் இருந்துள்ளது. ஆனால், இந்த ஸ்திரீகளுக்கோ மரித்த இயேசுவின் சரீரத்துக்கு தாங்கள் இன்னும் செய்ய வேண்டியது இருக்கிறது என்ற எண்ணம் எழுந்துள்ளது. ஆகவே, தான், இவர்கள் உடனடியாகப் போய் கிடைத்த கொஞ்ச அவகாசத்தில், கந்த வர்க்கம், பரிமளதைலம் ஆகியவைகளை ஆயத்தம் செய்துள்ளனர். இவைகளை இவர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கியும்; தாங்களாகவே ஆயத்தமும் செய்துள்ளனர் என்றே தெரிகிறது. ஆகவே தான், எல்லாம் முடிக்கும்போது ஓய்வு நாளுக்கான நேரம் நெருங்கி விட்டது.

நம்மில் எத்தனை பேருக்கு, இயேசுவின் காரியமாக இந்த ஸ்திரீகள் கொண்டிருந்த எண்ணப்போக்கு இருக்கிறது? இவர்கள் உயிரோடிருந்த இயேசுவுக்குச் செய்ததுமல்லாமல், (லூக். 8:3) மரித்த இயேசுவுக்கும் செய்ய வேண்டியது இருக்கிறது என்று எண்ணி யுள்ளார்களே, இதை நினைக்கும் போது ஆச்சரியமாக இல்லையா? நாம் வெறுமனே ஆச்சரியப்படுவதோடு நிறுத்திக் கொண்டால் அது சரியாகாது, நாம் வெட்கப்படவும் வேண்டும். எப்படியெனில், உயிரோடெழுந்து, பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருந்து (அப். 2:33) ஒருநாளில் நம்மை நியாயந்தீர்க்கும் நியாயாதிபதியாய் வரவிருக்கும் இயேசுவின் காரியமாகச் செயல்படவே நாம் யோசிக்கும் போது, இவர்கள் மரித்த இயேசுவுக்காக ஓடிஓடி செயல்பட்டு, எப்பொழுது ஓய்வு நாள் முடியுமென்று காத்திருந்துள்ளார்களே!

அருமையானவர்களே, உயிரோடெழுந்த இயேசுவுக்காக நாம் செய்ய வேண்டியது நிறைய உண்டு என்று நாம் உண்மையாகவே எண்ணுகிறோமா? மரித்த இயேசுவுக்காகச் செயல்படவே அந்த ஸ்திரீகள் அவ்வளவு சிரத்தை எடுத்திருக்கும் போது

உயிரோடெழுந்த இயேசுவுக்காக நாம் எங்ஙனம் செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளோம்? அதைவிட முக்கியமாக, ஒரு நாளில் நம்மை நியாயந்தீர்க்கும் நியாயாதிபதியாக வர இருக்கும் (2தெச. 1:7,8), இயேசுவுக்காக! பயமாக இல்லையா?

இயேசு நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாய் வரும்போது, எதை வைத்து நியாந்தீர்ப்பார் என்று தெரியும் தானே. யோவான் நற் செய்தியாளன் இது குறித்துச் சொல்லும்போது, " என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவனை நியாந்தீர்க்கிற தொன்றிருக்கிறது, நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசி நாளில் நியாயந்தீர்க்கும் " என்றார் (யோவா 12:48). அவர் சொன்ன வசனங்கள் தான் இன்றைக்குப் புதிய ஏற்பாடாக நம்முடைய கரங்களில் உள்ளது (யோவா 16:13) பரலோக பயணத் திற்கான நம்முடைய பக்தி செயல்பாடுகள் அனைத்தும் கிறிஸ்து வின் புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்தை மையமாக வைத்தே இருக்க வேண்டும். அப்படியாக இருப்பதற்கு இந்த ஸ்திரீகளின் பக்திச் செயல்பாடு நமக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கட்டும்.

II கற்பனையின்படி ஓய்வுநாளில் ஓய்ந்திருந்தார்கள்

ஸ்திரீகளும், வேறு சில ஸ்திரீகளுமாகிய இந்த பக்திப் பிழம்பு களிமயிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் இரண்டாம் பாடம், இவர்கள் கற்பனையின்படி ஓய்வு நாளில் ஓய்ந்திருந்தார்கள் என்பது.

ஓய்வுநாள் பிரமாணம் தேவனால் மோசேயைக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்டது (யாத். 20:8) ஓய்வு நாளில் ஒருவேலையும் செய்யக்கூடாது (யாத். 12:16; உபாகமம் 5:1-15) என்று வசனம் திட்டமாகப் போதிக்கிறது. இயேசு இப்பூமியில் இருந்த நாட்களில் மோசேயின் பிரமாணத்தின்படியான ஓய்வு நாளைத் தவறாமல் கடைப்பிடித்தார். அதே இயேசுவானவர், நியாயப்பிரமாணத்தைச் சிலுவையின்மேல் ஆணியடித்து.... அவைகளின் மேல் சிலுவையிலே வெற்றி சிறந்தார் (கொலொ. 2:15). ஆனால், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, தொடர்ந்து வந்த வாரத்தின் முதல் நாளில் உயிரோடு எழுந்திருக்கும் வரை மோசேயின் கற்பனைகள் தான் நடைமுறையில் இருந்தது. இப்படி அன்றைக்கு நடைமுறையில் இருந்த பிரமாணத்திற்கு இந்த ஸ்திரீகள் தங்களை முழுமையாகக் கீழ்ப்படுத்தி கற்பனையின்படி ஓய்ந்திருந்தார்கள்.

இயேசு வாரத்தின் முதல்நாளிலே உயிர்த்தெழுந்ததற்குப் பிறகு, ஓய்வுநாளின் முக்கியத்துவத்தை "வாரத்தின் முதல் நாள்" எடுத்துக் கொண்டது. எப்படியெனில் வாரத்தின் முதல் நாளிலே தான் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. (அப். 2:47) வாரத்தின் முதல் நாளிலே தான் கர்த்தருடைய பந்தி கடைபிடிக்கப்பட்டது (அப். 20:7) வாரத்தின் முதல் நாளிலே தான் கர்த்தருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது (1கொரி. 16:2). இப்படி பக்திக் காரியங்கள் அனைத்தும் வாரத்தின் முதல் நாளில் தான் நடந்துள்ளது.

அருமையானவர்களே, இங்கே இந்த ஸ்திரீகள் செயல்பாட்டைக் கொஞ்சம் குனிந்து கவனிப்பது நல்லது. அவர்கள் இயேசுவுக்காகத்தான் கந்தவர்க்கம், பரிமளத் தைலம் போன்ற வற்றை ஆசையோடு ஆயத்தம் செய்தார்கள். மற்ற யாரும் பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளாத நிலையில், கலிலேயாவிலிருந்து வந்திருந்த இந்த ஸ்திரீகள் வாஞ்சையோடு செயலாற்றினார்கள். ஆனால், ஓய்வு நாள் குறுக்கே வந்தபோது தாங்கள் செய்த எல்லாவற்றையும் அப்படியே கிடப்பில் போட்டு விட்டு, கற்பனையின்படி ஓய்ந்திருந்தார்கள். இயேசுவுக்காகத்தானே செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இவர்கள் ஓய்வு நாள் பிரமாணத்தை மீறத் துணியவில்லை. மோசேயின் பிரமாணத்துக்கு அவ்வளவு மரியாதை கொடுத்து, தங்கள் விருப்பத்தையும், வாஞ்சையையும் பின்னுக்குத் தள்ளினார்.

ஆனால், இன்றைக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களின் நிலை எப்படி? இந்த ஸ்திரீகள் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம் நம்மவர்களால் கொடுக்கப்படுகிறதா? தேவனுடைய வார்த்தை பற்றி உள்ளவுயும் கவனப்படாத ஒரு போக்குத்தானே காணப்படுகிறது? இயேசுவின் காலத்திலிருந்த வேதபாசர், பரிசேயர் போன்றவர்கள் பக்திவேடம் பூண்டு பாரம்பரியத்தினாலே தேவ வசனத்தை "அவமதித்தது" போலத்தானே நடந்து கொண்டிருக்கிறது (மத். 15:6). எப்படி அப்படிச் சொல்லலாம் என்று ஒருவேளை நீங்கள் கேட்கலாம். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் போது உங்கள் கேள்வி நியாயமாகக் கூடத் தெரியும். ஆனால், தேவனுடைய கற்பனையை அவமதித்தல் என்றால் என்ன? தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளில் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், ஒன்றைச் செய்ய வேண்டாமென்றும் சொல்லியிருக்கும் போது, அதை மீறிச் செய்வது அவமதித்தல் அல்லாமல் வேறென்ன? இன்றைக்கு கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டாடும் பண்டிகைகள், பாரம்பரியத்தின்படியான காரியங்கள், குழந்தை ஞானஸ்நானம், இசைக்கருவி பயன்படுத்துதல், அங்கி அணிதல், தசம்பாகம், அந்நியபாஷை என்று எதுவாக இருந்தாலும் கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசம் மீறப்பட்டுப் பின்னுக்கல்லவா தள்ளப்படுகிறது! அன்பானவர்களே, நாம் ஆன்மீக காரியங்களில் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டு போதனையின் ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று உறுதி செய்து கொள்வது மிகவும் அவசியம். இந்த ஸ்திரீகள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணத்திற்கு, தங்கள் விருப்பங்களை ஒதுக்கி வைத்து கட்டுப்பட்டு நடந்தார்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் அப்படியாக இருப்பதற்கு இந்த ஸ்திரீகளின் வசனப்பிடிப்பு நமக்கு முன்னுதாரணமாக இருக்கட்டும்.

III அவருடைய வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்து நடந்தார்கள்.

ஸ்திரீகளும், வேறு சில ஸ்திரீகளுமாகிய இந்த பக்திப் பிழம்புகளிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் இன்னொரு பாடம், இவர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்து அதன்படி நடந்துள்ளார்கள் என்பது.

இந்த ஸ்திரீகள் தாங்கள் ஆயத்தம் பண்ணின வாசனைப் பொருட்களோடு அதிகாலையில் கல்லறைக்கு வந்தபோது, கல்லறையை அடைத்திருந்த பெரியகல் புரட்டப்பட்டு, கல்லறை திறந்திருந்ததைக் கண்டார்கள். அங்கே கலக்கம் அவர்களைக் கவ்விக் கொண்ட நிலையில், " உயிரோடிருக்கிறவரை நீங்கள் மரித்தோரிடத்தில் தேடுகிறதென்ன? " அவர் இங்கே இல்லை, அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் " (லூக். 24:1-6) என்ற தேவதூதர்களின் சத்தத்தோடு, அவர் கலிலேயாவிலிருந்த காலத்தில் உங்களுக்குச் சொன்னதை நினைவு கூருங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. " அப்பொழுது அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளை நினைவுகூர்ந்து, கல்லறையை விட்டுத் திரும்பிப்போய், இந்தச் சங்கதிகளெல்லாவற்றையும் பதினொருவருக்கும் மற்றெல்லாருக்கும் அறிவித்தார்கள் " (24:8,9).

இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கண்டிப்பாக நினைவுகூர வேண்டிய நிலையிலிருந்த சீடர்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு தாங்கள் விட்டு வந்த தொழிலுக்குத் திரும்பியிருந்த நிலையில் (யோவா 21:3) இந்த ஸ்திரீகள் அவரைத் தொடர்ந்து பின் சென்று காரியமாற்றியதோடு, தேவதூதர்கள் நினைவு கூருங்கள் என்றபோது உடனடியாக நினைவு கூர்ந்தார்கள். மோசேயின் சுற்பனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தங்களுடைய ஆசையை அடக்கி ஓய்வு நாளில் ஓய்ந்திருந்த இந்த ஸ்திரீகள், தேவதூதர்கள் மூலமாகச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு இயேசுவின் வார்த்தைகளை நினைவுகூர்ந்தார்கள். ஆனால், மோசேக்கும் மேலானவராகிய இயேசு (எபி. 3:3), தேவதூதர்களுக்கு மேலானவராகிய இயேசு (எபி. 1:4) " என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் " (1கொரி. 11:24) என்று சொல்லியிருக்கும்போது நாம் அதைச் செய்கிறவர்களாக உள்ளோமா? சொல்லுங்கள். இன்றைக்கு எத்தனைபேர் இயேசுவின் சரீரத்தையும், அவர் சிந்தின இரத்தத்தையும் நினைவுகூரும்படியாக வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் (அப். 20:7) கூடிவருகிறோம்?. ஆதித்திருசபையினர் உறுதியாகத் தரித்திருந்த ஐக்கியப்பந்தியில் (அப். 2:42), நாம் வாரம் தோறும் பங்கு பெறாமல் ஏனோதானோ என்று இருப்பது உண்மையில்லையா? இந்த ஸ்திரீகள் மோசேக்கும், தேவதூதருக்கும் கொடுத்த மரியாதையைக் கூட நாம் இயேசுவுக்குக் கொடுக்கத் தயாரில்லையா? பின்னே, என்ன தான் காரணம் சொல்லுங்கள்!

இந்த ஸ்திரீகள் நினைவுகூர்ந்தது மாத்திரமல்ல, தாங்கள் கண்டவற்றை பதினொருவருக்கும், மற்றெல்லாருக்கும் போய் அறிவித்தார்கள் (வச. 9). ஆனால், என்ன பரிதாபம் பாருங்கள் " இவர்களுடைய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு வீண் பேச்சாகத் தோன்றினதினால், அவர்கள் இவர்களை நம்பவில்லை " (லூக்.

24:11). "பக்தி செயல்பாடுடைய இந்த ஸ்திரீகள் தங்கள் தகுதிக்கு நிகரானவர்களாக இல்லாதபடியால் அவர்களின் பயனுள்ள பேச்சு இயேசுவின் சீடர்களுக்கு வீண் பேச்சாகத் தோன்றியுள்ளதோ".

அருமையானவர்களே, இன்றைக்கு இதே நிலை தான் காணப்படுகிறது. தங்களைத் தாங்களே பெரிய பக்திமான்கள் என்றும், ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்துக்குத் தலைவர்கள் என்றும், பிரபலமான ஊழியர்களென்றும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களிடம், கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு அது வீண் பேச்சாகத் தெரிகிறது. எரேமியா தீர்க்கணுடைய நாட்களில் வாழ்ந்தவர்கள் போலவும், (எரே. 6:16,17). இயேசுவின் சீடர் போலவும் " மாட்டோம் " என்று நம்ப மறுத்து எதிர்த்து நிற்கிறார்கள்.

இயேசுவின் சீடர்கள் இந்த ஸ்திரீகளின் பேச்சை நம்பாமல் போனதற்கான காரணம் என்ன வென்று ஏதாவது விளங்குகிறதா? வேறொன்றுமில்லை, " உயிரோடே எழுந்திருப்பேன் " என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளை சீடர்கள் மறந்தது தான்! ஆம், இயேசுவின் வார்த்தைகள் மறக்கப்படுமானால், ஒருவனுடைய பக்தி வாழ்க்கையில் எதுவும் சரியாக இருக்காது. உண்மையானவைகள் கூட வீண் பேச்சாகத்தான் தெரியும். இயேசு ஆண்டவர் ஒருசமயம் சதுசேயர்களிடம் பேசும்போது, "நீங்கள் வேத வாக்கியங்களையும், தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாமல் தப்பான எண்ணங்கொள்ளுகிறீர்கள் " என்றார் (மத். 22:29). அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் காணப்படும்.

ஆகையால், அன்பானவர்களே, கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்குப் பின்னால் வாழும் நாம் ஒவ்வொருவரும், கிறிஸ்து தம்முடைய ஆவியானவர் மூலமாக நமக்குக் கொடுத்த வேத வாக்கியங்களை நம்முடைய பக்தி வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நினைவு கூருகிறவர்களாக இருந்து, அந்த ஸ்திரீகள் போல அதின்படி செய்கிறவர்களாகவும் இருப்போமாக! ஒருவேளை மற்றவர்கள் நம்முடைய உபதேசத்தை வீண் பேச்சு என்று சொன்னாலும், அவைகளை நம்ப மறுத்தாலும் நம்முடைய நிலையில் அந்த ஸ்திரீகள் போல உறுதியாயிருப்போமாக! அப்படிச் செய்வோமானால், முதலில் நம்ப மறுத்த பேதுரு, எழுந்து ஓடிப் போய் உண்மையைக் கண்டுகொண்டு, ஒரு பெரிய அப்போஸ்தலனாகப் பரிமளித்தது போல, மற்றவர்களும் உண்மையை அறிந்து கொண்டது போல (லூக். 24:12) எல்லாரும் உண்மையை அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

ஸ்திரீகளும், வேறுசில ஸ்திரீகளுமாகிய இந்த பக்திப் பிழம்புகளிடமிருந்து நாம் கற்ற பாடங்கள் நமக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்குமென நம்புகிறேன். ஆமென! †

செயலில் கிறிஸ்தவம்

சிறிஸ்து சாஸ்திர

What Christ Said

நான் வயல்வெளியில் நடக்கிறேன் என்று சொன்னேன் அவர் சொன்னார், “இல்லை, பட்டணத்தில் நட என்று”
“அங்கே மலர்கள் இல்லை” என்று சொன்னேன் அவர் சொன்னார், “மலர்கள் இல்லை, ஆனால் கிரீடம் இருக்கிறது என்று”

“வானம் கருவண்ணமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன் அங்கே சத்தமும், இரைச்சலும் அல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை”
ஆனால், அவர் அழுது என்னை திருப்பி அனுப்பி
“அங்கே இன்னும் பாவம் இருக்கிறது” என்றார்.

“காற்று அடர்த்தியாக இருக்கிறது சூரியனை மறைத்துக் கொண்டது என்றேன்”.
அவர் சொன்னார், “ஆத்துமாக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறது இருளில் உள்ள ஆத்துமாக்கள் கவனிப்பாரற்று இருக்கிறது என்று”.

“நான் வெளிச்சத்தை இழந்து போவேன் என்றேன் என் நண்பர்கள் என்னை இழக்க நேரிடும்” என்றார்கள் அவர் சொன்னார் “இன்று இரவே நீ தெரிந்து கொள் இல்லையானால் நான் உன்னை இழக்க நேரிடும்” என்று.

எனக்கு நேரம் தரப்படவேண்டுமென்று மன்றாடினேன், அவர் சொன்னார், “இது தீர்மானிக்க கடினமா? என்று”.
“உன் வழிகாட்டியின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது பரலோகில் உனக்கு கடினமாயிராது”! என்றார்.

நான் வயல்வெளிகளில் என் பார்வையை வைத்தேன் பட்டணத்தை நோக்கி என் முகத்தை வைத்தேன்; அவர் சொன்னார் “என் பிள்ளையே, பலன் கொடுப்பாயா? என்று கிரீடத்திற்காக மலர்களை விட்டுக் கொடுப்பாயோ?”

அதன்பின்பு அவருடைய கரங்களுக்குள் என் கரங்கள் சென்றது. என் இருதயத்திற்குள் அவர் வந்தார், நான் பார்க்கப் பயந்த பாதைகளில் தெய்வீக ஒளியில் நடந்தேன்”

-George McDonald

ஜெபியங்கள் !

திட்டமிடுங்கள்!!

பங்கு பெறுங்கள் !!!

காங்கயம்
கிறிஸ்துவின் சபையாரும்,
தமிழ் உலக ஆத்தம ஆதாயத் திட்டமும்
இணைந்து நடத்தும்

பத்னான்காம் வேதாகம கருத்தரங்கம்
FOURTEENTH ANNUAL BIBLE LECTURESHIP

நாள்

அக்டோபர் 5,6 - 2011 (புதன், வியாழன்)
(அரசு விடுமுறை நாட்கள்)

நேரம்

காலை 9:00 - மாலை 4:30 மணி

இடம்

கிறிஸ்துவின் சபை வளாகம்
தாராபுரம் ரோடு, காங்கயம் - 638 701.

- * வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களுக்கு உணவும், தங்குமிடமும் இலவசம்.
- * தங்குவதற்கு ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தனித் தனி இடவசதி உண்டு.

தொடர்பு முகவரி

கிறிஸ்துவின் சபை

288, தாராபுரம் ரோடு,
காங்கயம்-638 701.

PH. : 04257 - 230030
Cell : 98427 - 30382
99655 - 30385

திருமறை ஆசான்

11

ஆகஸ்ட் - 2011

உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்?

J.C. சோட்

அநேக சகோதரர்கள் ஆராதனை உற்சாகமாக இல்லை என்று சொல்வதை நாம் அடிக்கடி கேட்கிறோம். சிலர் சபையின் மற்ற அங்கத்தினர்களால் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக உணர்கிறார்கள்; இன்னும் சிலர் தங்களை யாரும் அழைப்பதில்லை, சந்திப்பதில்லை என்றும் தங்கள் தேவைகள் யாருக்கும் தெரிவதில்லை என்றும் அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர், தங்களை ஆராதனையில் ஏதாவது செய்வதற்காகவோ அல்லது சபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெறுவதற்கோ யாருமே தங்களை ஒருபோதும் அழைப்பதில்லை என்று அதிருப்திப்படுகிறார்கள். அவர்கள், தங்களை தேவையற்றவர்கள் என்று உணர்கிறார்கள் அல்லது அநேகமாக தாங்கள் தகுதியற்றவர்கள் அல்லது திறமை இல்லாதவர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள்.

இவ்விதமாக சிந்திப்பதில் என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது? முதலில் இவ்விதமாக சிந்தையை செலுத்துவதே தவறு. இன்றைய நாட்களில் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனை பொழுது போக்காகவும், உணர்ச்சிவசப்படுத்தக்கதாயும் இல்லையென்றால் தங்கள் நேரம் வீணடிக்கப்படுவதாக உணர்கிறார்கள். ஆனால், ஆராதனை சம்மந்த

மான வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். ஆராதிப்பவர் பொழுது போக்கிற்காகவோ அல்லது ஒருவரை வசப்படுத்தும் விதத்திலோ இருக்க வேண்டும் என்று எங்குமே இல்லை. நாம் உண்மையாக ஆராதிக்கும் போது, தேவனுக்கு துதிகளைச் செலுத்தி, நன்றிகளை ஏற்றெடுத்து, கனப்படுத்தி நம்முடைய சிந்தையை தேவன் மீது செலுத்த வேண்டும். உண்மையாகவே, செய்முறையின் ஒரு பகுதியாக நாம் பக்தி விருத்தியடையும்படியாக வேத வசனங்களைப் படிக்க வேண்டும். இதுவும் கூட தேவனைப் பற்றி அதிகமாக கற்றுக்கொள்வதற்கும், அந்த வேத அறிவின் மூலமாக நாம் தேவ சாயலை அடையும்படியாகவும் இருக்க வேண்டும்.

மேலும், வேத அறிவும், படிப்பும் உணர்ச்சிவசப்படுவதைக் காட்டிலும் கிறிஸ்தவ ஆராதனைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அவசியமானது என்று தேவன் ஏன் வலியுறுத்துகிறார்? ஏனென்றால், உணர்வுகள் நிலையற்றது என்பதை தேவன் அறிந்திருக்கிறார். எத்தனை முறை ஒன்றுமே இல்லாததற்கு நம்மை நாம் உயர்த்திக் கொள்கிறோம்? அதைப்போல ஒன்றுமே இல்லாததற்கு நாம் சோர்வடைகிறோம்.

எத்தனை முறை ஆராதனை நமக்கு வெறுமையானது போல் தெரிகிறது. அது உணர்ச்சி வசப்படுவதில் நாம் குறைவைத்ததினாலா? தேவனுக்கு முன்பாக நாம் சரியாயிருப்பதற்கு நிச்சயமான வழிமுறை, நம்மீது சிந்தை வைக்காமல் தேவன் மீது சிந்தை வைத்து அவரை ஆராதிப்பதுதான். அந்த ஆராதனை ஆவியோடும், அதாவது நம் முழு இருதயத்தோடும், உண்மையோடும் இருக்க வேண்டும். துரிதமான உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாய் இருக்கக்கூடாது.

இன்னும் சிலர், ஆராதனை அலுப்பாயிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கான காரணம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த ஒப்புமையை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்; ஒரு மாணவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கல்லூரி வகுப்பில் செலவழித்து விட்டு தன்னுடை அறிவை வாழ்க்கையின் தேவைகளை சந்திப்பதற்கு உண்டான பொருள் ஈட்டுவதற்கு பயன்படுத்தவில்லையென்றால், அவன் வாழ்க்கையில் என்ன சாதித்திருக்கிறான்? வருடந்தோறும் அதே பாடங்களை மறுபடியும், மறுபடியும் படித்தும் அதை ஒருபோதும் பயன்படுத்தாத பட்சத்தில் அது அலுப்பாகி விடும். அப்படித்தானே?.

இப்போது, தங்கள் ஜீவிய நாட்கள் முழுவதும் வேத பாடவகுப்புகளுக்கும், பிரசங்கங்கள் கேட்பதற்கும் செலவு செய்தும் அங்கே பெற்றுக்கொண்ட அறிவை மற்றவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தைப் போதிக்க பயன்

படுத்தவில்லையென்றால் எப்படி இருக்கும்? சிலர் சிறுவயதிலிருந்தே கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு ஆராதனைகளில் கலந்து கொண்டிருந்தாலும், அவர்களால் மனமாற்றமடைந்த ஒரு ஆத்துமாவைக் கூட சுட்டிக்காட்ட முடியாது. கற்றுக் கொண்ட பாடங்களை அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டபடியினால் இப்படி பிரசங்கங்களைக் கேட்பவர்கள் அலுப்பாயிருக்கிறது என்று சொல்வதில் ஆச்சரியமில்லை!

கார்த்தருடைய சபையின் உண்மைத் தன்மையானது ஒருவர் எத்தனை வாரங்கள் ஆராதனையில் கலந்து கொள்கிறார் என்பதை வைத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகிறதா? ஆம், அது உண்மைதான், ஓர் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவன் சபை கூடும் போதெல்லாம் தானும் அங்கே இருக்க விரும்புவான். ஆனால், இது மாத்திரம் நம்முடைய வேலை அல்ல ஆராதனையில் தேவனுடைய சமூகத்தில் வந்து அவரைத் துதிப்பதற்கும், கனப்படுத்துவதற்கும் இதை நமக்கு கிடைத்த சிலாக்கியமாக கருத வேண்டும். எனவே, நம்முடைய வேலை தேவனுக்காகக் கனி கொடுப்பதாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் ஒருவருக்கு போதித்து, அப்படி போதிக்கப்பட்ட வரை சபையில் உங்கள் அருகாமையில் உபகாரச் செய்யும் அளவுக்கு நீங்கள் வெற்றி பெற்றால், நீங்கள் தன்னிச்சையாகவே என்ன செய்கிறீர்கள் தெரியுமா? நீங்கள் ஆத்துமாகளை ஆதாயம் செய்கிறீர்கள்.

அதனால் தான் தேவன் உலகத்தில் சுவிசேஷம் அறிவிக்கும் வேலையை தேவதூதர்களிடம் விடாமல் மனிதர்களிடத்தில் விட்டிருக்கிறார், ஏனென்றால், மனிதர்கள் மற்றவர்களுக்கு போதிக்கும் போது அவர்களும் படிப்பிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, நாம் மற்றவர்களுக்கு போதிக்கும் போது படிப்பிக்கப்படுவோம், பலப்படுத்தப்படுவோம், சத்தியத்தில் நிலை கொண்டிருப்போம். நாம் சுவிசேஷத்தை மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளாத வரை நம்முடைய கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திலோ அல்லது ஆராதனையிலோ சோர்வு காணப்படும்.

எனவே, உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? யாரோ ஒருவர் உங்களை அழைப்பதற்கோ, உங்களுடைய உணர்வுகளுக்கு உதவி செய்வதற்கோ நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டாம். முதல் அடியை நீங்கள் எடுத்து வை யுங்கள்! பணியின் பல்வேறு பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கவனி யுங்கள். சமுதாய மற்றும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வேண்டாம். சபை ஈடுபட்டிருக்கிற பணியின் நிகழ்ச்சிகளைப் பாருங்கள். உங்கள் திறமைகள் உங்களை எதைச் செய்ய பக்குப்படுத்து கிறதோ அதைத் தீர்மானித்து வேலை செய்ய நீங்களாகவே முன் வாருங்கள். யாரோ ஒருவர் உங்களிடம் வந்து உதவியைக் கெஞ்சி கேட்கும் வரை காத்தி ருக்க வேண்டாம். நீங்கள் கர்த்தருக்குள் இந்த காரியங் களைச் செய்ய தேடுவதினாலும், அதன்படி செய்வதினாலும் வளர்ச்சி நோக்கிய வாழ்க்கையை வாழமுடியும்.

உங்களுக்கு நண்பர்கள் இருக்கிறார்களா? நிச்சயமாக வே உங்களுக்கு இருப்பார்கள்; ஆனால், உண்மையாகவே அவர்களோடு சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறீர்களா? உங்களோடு ஆராதனையில் கலந்து கொள்வதற்கு அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறீர்களா? உங்களுடைய வீட்டிலோ அல்லது அவர்களுடைய வீட்டிலோ வேதபாட வகுப்பு நடத்த முயற்சி செய்திருக்கிறீர்களா? அஞ்சல் வழியில் பாடங்களைப் படிக்க அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்திருக்கிறீர்களா?

உங்கள் பிராந்திய சபையில் உள்ள அங்கத்தினரோடு சேர்ந்து பலவீனமாயிருக்கிற சபைக்கு சென்று அங்கே உள்ள பிராந்திய சபையாரோடு சேர்ந்து நற்செய்திக்காகக் கதவைத் தட்டுகிற பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு வீட்டு வேதபாட வகுப்புகளுக்கு யாரையாவது அழைத்திருக்கிறீர்களா? சபையில் யாருமே இது போன்ற செயல்பாடுகளில் ஈடுபடாவிட்டாலும் கூட ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை வெளியே சென்று ஒரு குறிப்பிட்ட தெருவில் மத சம்மந்தமான மக்கள் தொகை கணக்கெடுத்து, பக்தி சம்மந்தமான காரியங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பவர்களை கண்டு பிடித்து விருப்பமுள்ளவர்களை வேத பாடத்திற்கு சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அவர்களிடம் ஓர் அட்டையைக் கொடுத்து தொலைக்காட்சியில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளையும், வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகளையும்,

சபையின் ஆராதனை நேரங்களையும், பிராந்திய சபையினால் செய்யப்படும் மற்ற சமுதாய சேவைகளையும் அதில் எழுதிக் கொடுக்கலாம்.

அதன்பின்பு விருப்பமுள்ளவர்கள் வீட்டிற்கு சென்று வேதபாட வகுப்புகளை நடத்துங்கள் அல்லது குறைந்தபட்சம் பிரசங்கியாரோடு அல்லது மூப்பர்களோடு அல்லது வகுப்பு நடத்துபவரோடு செல்லுங்கள். வருங்காலத்தில் மற்றவர்களுக்கு தலைமைத்துவத்தை அளிக்கும் வகையில் நீங்கள் நன்றாக பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் வேத வசனங்களை நன்கு அறிந்தவர்களாகவும், மற்றவர்களுக்கு போதிக்க ஆயத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இப்படிச் செயல்படும் போது நீங்கள் பெந்தெகொஸ்தே சபையைச் சார்ந்தவர் என்றோ அல்லது யெகோவா சாட்சிகள் சபையைச் சார்ந்த வரென்றோ தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுவீர்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் கடந்த அநேக வருடங்களாக வெளியில் சென்று சுறுசுறுப்பாக வல்லமையாகப் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் சபை அங்கத்தினர்கள் எங்கே போயிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் சொந்த அலுவல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுவிசேஷம் அறிவிப்பது உற்சாகமாக நடப்பதில்லை.

திருமறை ஆசான் மாத இதழைப் பத்து பிரதிகள்

ஆர்டர் செய்து பிரதிகளை மருத்துவமனைகளில் காத்திருக்கும் அறைகளில், இன்னும் வேறு வியாபார ஸ்தலங்களில் வையுங்கள். அங்கே காத்திருக்கும் அறைகளில் யெகோவா சாட்சிகள் விட்டுச் சென்ற புத்தகங்களை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியும். அவர்கள் நீண்ட நாட்களாகவே இயக்கத்தின் மூலமாகத் தங்கள் செய்தியை பரப்புவதன் மதிப்பை உணர்ந்து விட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நாம் அச்சடிக்கப்பட்ட பக்கங்களின் மதிப்பை உணராதிருக்கிறோம். நாம் விதைக்கவில்லையென்றால் அறுக்க முடியாது என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அஞ்சல் வழி வேதாகமக் கல்வியில் வேத வசனங்களைப் பற்றி அதிகமாக கற்றுக் கொள்ளுங்கள்! கிறிஸ்தவனாக இருந்து கொண்டு மற்றவர்களிடம் நீ கற்றவைகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் போது பத்து வருடங்களாக நீங்கள் உங்களுக்குத் தானே கற்றுக் கொண்ட காரியங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக, கற்றுக் கொள்வீர்கள். அதை முயற்சி செய்துப் பாருங்கள்! சுவிசேஷத்தில் உங்களுக்கு இருக்கின்ற விருப்பம் அபரிதமாக அதிகரிக்கப்படுவதைப் பார்த்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவது மாத்திரமல்லாமல் சுவிசேஷத்தை மற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் மூலமாக சத்தியத்தை கற்றுக் கொண்ட ஆத்துமாக்களுக்காக ஒவ்வொரு இரவும் நன்றி சொல்லிக் கொண்டு படுக்கைக்கு செல்வீர்கள். †

ஆவிக்குரியவர்களாயிருங்கள் என்று பிள்ளைகளுக்கு கற்றுக் கொடுத்தல்

ரேச்சல் இராஜநாயகம்

துலைமுறைகள் பல கடந்தும், கிராமப்புறங்களில் வசிக்கும் பலமக்கள் தங்கள் கைகளால் வேலை செய்தே தங்கள் பிழைப்பை நடத்துகின்றனர். சரீர வாழ்க்கைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள சூரிய உதயம் முதல் மறைவு மட்டும் வேலை செய்கிறார்கள். இன்றைக்கும், உலகின் பல இடங்களிலே, தங்கள் வாழ்க்கையின் பெரும் பாலான நேரங்களை உண்ணவும், உடுக்கவும், இருப்பிடத்திற்காகவுமே செலவு செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

காரியங்கள் இவ்வாறு இருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு சரீரத்திற்குள்ளேயும், அழியாத தன்மையை உடைய அமைதியான ஆவி ஒன்றுள்ளது. அது தான் உண்மையான மனிதன். வாழ்க்கை முழுவதும் அழுது, ஒரு அதிருப்தியான நிலையை உருவாக்கி, நிறைவின்றி எப்போதும் இந்த சரீரத்தையே முக்கியமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற மனிதனுக்குள் முடங்கிக் கிடக்கிறது.

பெற்றோர்கள் நல்ல பெற்றோர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் தங்கள் கையில் தவழும் அன்புச் செல்வங்

களின் சரீரத் தேவைகளை மட்டும் சிந்திக்காமல் அதற்குள் இருக்கிற ஆன்மாவையும் நினைக்க வேண்டும். அப்படியானால், பிள்ளைகள் பசிக்காக அழும்போது ஆகாரத்தோடு மட்டுமின்றி ஆவிக்கேற்ற உணவையும் ஜாக்கிரதையாக வழங்க வேண்டும்.

உலகிலே வாழ்ந்து கொண்டு, சரீரத் தேவைகளையும் சந்தித்துக் கொண்டு, ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை வாழ்வது “எப்படி” என்பது ஒரு சவாலான காரியமாகும். தகப்பன் சம்பாத்தியம் பண்ண வெளியே சென்று விடுவதும், தாய் வீட்டில் இருந்து குடும்பத்தை கவனிப்பதும், ஒருவேளை மிக குறைந்த நேரத்தையே ஆவிக்குரியக் காரியங்களுக்காக செலவிட நேரிடும்.

ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியடைய தொடர்ந்து கைகொள்ள வேண்டிய சில முக்கிய காரணங்கள்

1. கர்த்தருடைய சபையில் ஒரு விசுவாசமுள்ள நபராக இருத்தல்.
2. சபை கூடிவருதலை ஒரு போதும் அசட்டை பண்ணா திருத்தல்.

3. தேவனுடைய உதவிக்காக ஜெபித்து ஒவ்வொரு நாளையும் துவங்குதல்.

4. தினமும் குடும்பாக அமர்ந்து வேதம் வாசிப்பதற்கு நேரத்தை ஒதுக்குதல்.

அநேகக் கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களில் பார்த்தால், இவையாவும் ஒழுங்காக அனுசரிக்கப்பட்டும், ஆவிக்குரிய ரீதியில் தேறவேண்டிய அளவு தேறாமல் இருப்பார்கள். ஆவிக்குரிய காரியங்கள் உயிருள்ள ஒரு நிலையில் இருக்காது. அதற்குக் காரணம், பெற்றோர்களாகிய நாம்தான். பிள்ளைகளுக்கு சொல்லுகிற அளவு நாம் செயலில் காட்டுவதில்லை. இதைத்தான் அன்றைய நாட்களில் இருந்த பரிசேயர் பற்றி இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு கூறும் போது, “ ஆகையால், நீங்கள் கைக் கொள்ளும் படி அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற யாவையும் கைக் கொண்டு செய்யுங்கள். அவர்கள் செய்கையின்படியே செய்யாதிருங்கள். ஏனெனில், அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சொல்லியும் செய்யாதிருக்கிறார்கள் ” (மத். 23:3) என்றார். இரண்டு மாறுபட்ட கருத்துக்களை பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்கு முன் வைக்கிறார்கள். தேவன் தான் முக்கியம் என்று தங்கள் வாயினால் பிள்ளைகளிடம் சொல்கிறார்கள். ஆனால், காரியங்களை கையாளுகிற விஷயத்தில் அவர்கள் தேவனுக்கு

இடம் கொடாமல் உலகப்பிரகாரமாகவே சிந்திக்கிறார்கள்.

உண்மையாகவே நம்பிள்ளைகள் ஓர் ஆழமான ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்றால், அது பெற்றோர்களாகிய நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கை முறையைத் தழுவியதுதான். சில காரியங்கள் சிந்தனைக்காக.

1. ஆவிக்குரிய குடும்பத்தில் (சபை) அங்கமாக இருக்கும் நான் எந்த அளவு என் சாரீர வாழ்க்கையை மாற்றியுள்ளேன். ஒவ்வொரு நாளும், நிமிடம் தோறும் தேவனோடு என்னுடைய உறவு எந்த அளவு உள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10:00 மணிக்கு கிறிஸ்தவனாக இருந்துவிட்டு, திங்கள் கிழமை எதிர்கொள்ளும் ஒரு பிரச்சினையை எவ்வாறு கையாளுகிறேன்; சோதனைகள் வரும்போது எந்தளவு பொறுமையை காட்டுகிறேன்; ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் நான் எந்தளவு உண்மையாயிருக்கிறேன். என்னுடைய அதிகாரிகளுக்கு கீழ்ப்படிகிற விஷயத்தில் நான் எவ்வாறிருக்கிறேன். என்னுடைய எண்ணமும், என் பேச்சும் எவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கிறது. என்னுடைய நடத்தையை கிறிஸ்துவின் சிந்தை உடையதாக இருந்தால் தான், சுலபமாக கிறிஸ்துவின் போதனைகளை, செயல்களை என் பிள்ளைகளுக்கு புகட்ட முடியும்.

2. தேவனுடைய சமூகத்தில் அவரைத் தொழுது கொள்வது எனக்கு மிக முக்கியமான காரியமாகும். அப்படியானால் என்னைப் பார்த்து என் பிள்ளைகள் வளரும் போது ஆராதிப்பது என்பது எவ்வளவு பெரிய சிலாக்கியம் என்று நினைப்பார்கள். பிரசங்கத்தில் கேட்ட கருத்துக்களை அவர்கள் வாரம் முழுவதும் நினைத்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றி கலந்தாலோசித்து, ஒவ்வொரு நாளும் செயல்படுவது குடும்ப வாழ்வுக்கு முக்கியமான ஒன்றாகும்.

3. அன்றாட வாழ்வில் நான் பங்கு கொள்ளும் காரியங்கள், என்னுடைய காரியங்களை தேவனுக்கு தெரிவிக்கும் வகையில், ஜெபம் ஓர் உயிரோட்ட கருவியாக உள்ளது. ஏதோ வார்த்தை ஜாலங்களால் ஜெபிக்காமல் தேவனோடு சம்பந்தப்பட்டு உரையாடல் செய்ய வேண்டும். தீர்மானங்கள், பிரச்சினைகள், எதிர்பாராமல் கிடைத்த நன்மைகளுக்காக நன்றி சொல்லுதல், பாதுகாப்பு, மற்ற எந்த ஒரு அன்றாட தேவைக்காகவும் ஜெபிக்கப்பட வேண்டும். இதனைப் பார்க்கும் பிள்ளைகள் இயற்கையாகவே ஜெபத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

4. இவ்வலகில், அறிவியல் உண்மை என்னவென்றால் “உயிரற்ற பொருள் புதிய உயிரை உண்டு பண்ண இயலாது.

ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் இதுதான் உண்மை. இதுதான் சட்டம். உயிரற்ற ஆன்மா மற்றவர்களுக்கு உயிரை கொடுக்கவே முடியாது. நம் பிள்ளைகள் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் உயிரோடு, செழித்து காணப்பட வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே ஒரு வழி பெற்றோராகிய நாம். நம் ஆன்மாவை வாழவிட வேண்டும். சிலர் தேவ பக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதின் பலனை மறுதலிக்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள் ” (2 தீமோ. 3:5).

தேவனோடு நாம் ஓர் உயிருள்ள உறவு வைத்திருந்தால் நம் நினைவு, செயல், எண்ணம் போன்றவைகள் தேவனுக்கடுத்தவைகளாக இருக்கும். இதற்காகத்தான் நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த விலைமதிக்க முடியாத வாழ்க்கை நம் உடமைகளாகிய பிள்ளைகளுக்கு விட்டுச் செல்ல முடியும்.

கிறிஸ்துவுக்குள் அருமையான தாய்மார்களே! பிள்ளைகளை ஆவிகேற்றபடியாக வளர்க்க வேண்டுமானால் நாம் முதலில் வாழ வேண்டும். ஆத்துமாவை வாழ விட்டால் தான் அது உயிர்பெறும். அதைப் பார்க்கும் நம் பிள்ளைகளும் அதைப் பின்பற்றுவார்கள். †

நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்கள்
தலையின் மேலிருக்கும் (என. 35:10)

அறிவுள்ளவனென்று தேவரைல் அறியப்படுவதெப்படி?

பெண்ணி மார்ட்டின்

சுறிஸ்வுக்குள் பிரியமான வாலிபர்களே உங்கள் யாவரையும் இயேசு சுறிஸ்துவின் நாமத்தில் வாழ்த்துகிறேன். பொதுவாக வாலிபர்களாகிய நமக்கு அறிவை எப்படியாவது சம்பாதிக்க வேண்டும், ஞானவான்களாக வேண்டும் என்கின்ற தணியாத ஆசை தொன்று தொட்டே இருந்து வருகிறது. அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள அநேக வழிகள் கிடைப்பதும் இந்த வாலிபப் பருவத்தில் தான். வேதாகமத்தில் நாம் பார்க்கும் போது ஏதேன் தோட்டத்தில் பிசாசானவன் சர்ப்பத்தின் உருவத்தில் வந்து தேவனால் தடை செய்யப்பட்ட அந்த கனியைப் புகித்தால் உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும், நீங்கள் நன்மை, தீமை அறிந்து தேவர்கள் போல் இருப்பீர்கள் என்று ஏவாளையும், ஆதாமையும் வஞ்சித்தான். ஆதாமும், ஏவாளும் அறிவை அடைவதற்காகவே சாத்தானிடம் ஏமாந்து போனார்கள் (ஆதி. 3:4-6). தேவன், வாலிபர்களாகிய நாம் அறிவில் சிறந்து விளங்க வேண்டும்; ஞானவான்காயிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆனால், நாம் எப்படிப்பட்ட அறிவை உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்று தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த வாக்கியங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். சரி, வேத வசனங்களின்படி யார் ஞானவான்? ஒருவன் தன்னுடைய ஞானத்தை எப்படிக் காட்டுகிறான் என்று நாம் பார்ப்போம்.

1. அறிவுள்ளவன் தன்னுடைய நல் நடக்கையின் மூலமாக அறிவைக் காட்டுகிறான் :

யாக்கோபு ஆசிரியர் கூறும்போது உங்களில் ஞானியும், விவேசியுமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் ஞானத்திற்குரிய சாந்தத்தோடே தன் கிரியைகளை நல்ல நடக்கையினாலே காண்பிக்கக்கடவன் என்று ஞானவான் பற்றி சொல்கிறார். இந்த வசனத்தின்படி உண்மையான ஞானம் சாந்தத்தோடே சேர்ந்து வருகிறது என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். அதிக படிப்பு களைப் படித்த அநேகர் இந்த சாந்த குணம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஞானிகள் அல்ல என்று யாக்கோபு கூறுகிறார். ஏனென்றால், அதிகம் படித்த அநேகருக்கு கர்வமும், மேட்டிமையும் தான் இருக்கும். சாந்த குணத்தை விலைக்குக் கேட்டாலும் தருவதற்கு அவர்களிடத்தில் இருக்காது (1கொரி. 3:18-20) வசனங்களை நாம் வாசிக்கும்போது ஒருவனும் தன்னைத்தானே

வஞ்சியாதிருப்பானாக; இவ்வுலகத்திலே உங்களில் ஒருவன் தன்னை ஞானியென்று எண்ணினால் அவன் ஞானியாகும் படிக்குப் பைத்தியக்காரனாகக்கடவன். இவ்வுலகத்தின் ஞானம் தேவனுக்கு முன்பாகப் பைத்தியமாயிருக்கிறது. அப்படியே ஞானிகளை அவர்களுடைய தந்திரத்திலே பிடிக்கிறாரென்றும், ஞானிகளுடைய சிந்தனைகள் வீணாயிருக்கிறதென்று கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறாரென்றும் எழுதியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் இந்த உலகத்தின் ஞானம் நமக்கு அவசியமில்லையென்று அர்த்தம் அல்ல. நாம் இந்த உலகத்தில் வாழும் வரை நமக்கு இந்த உலகத்தின் ஞானம் அவசியம் தான். ஆனால், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் நாம் வளர வேண்டும். அப்போது தான் ஆவிக்குரிய அறிவை நாம் பெற முடியும். ஏனென்றால், கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம், பரிசுத்தரின் அறிவே அறிவு என்று சாலொமோன் ஞானி சொல்கிறார் (நீதி. 9:10), மேலும் ஆலோசனைக்குச் செவி கொடுக்கிறவனோ ஞான முள்ளவன் என வேதம் சொல்கிறது. ஆனால், மதியீனர் ஆலோசனைக்குச் செவி கொடுப்பதில்லை ஆலோசனையும், மெய் ஞானமும் என்னுடையவைகள் என்று தேவன் சொல்கிறார் (நீதி. 8:14).

II. அறிவுள்ளவன் பயந்து தீமைக்கு விலகுகிறான்

ஞானவான், தீமை என்ன செய்ததென்றும், அது என்ன செய்யுமென்றும் அறிந்து, பாவத்தின் வஞ்சனையையும் அறிந்து அதை விட்டு விலகுகிறான் (எபிரெயர் 3:13). பெற்றோர்களை கனப்படுத்துபவன் அறிவுள்ளவன் என்று வேத வசனம் சொல்கிறது (நீதி. 13:1). வேதபாரகரும், பரிசேயர்களும் அதைத் தவிர்க்கப் பார்த்தபோது இயேசு அதைக் கண்டித்தார் (மத். 15:4-6). மேலும், சாலொமோன் ஞானி சொல்லும்போது, தன் உதடுகளை அடக்குகிறவன் ஞானவான் என்று சொல்கிறார். ஏன் உதடுகளை அடக்க வேண்டுமென்றால், சொற்களின் மிகுதியில் பாவமிருக்கும். புதிய ஏற்பாட்டில் பேதுரு சொல்லும் போது “ஜீவனை விரும்பி நல்ல நாட்களைக் காண வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் பொல்லாப்புக்குத் தன் நாவையும், கபடத்துக்குத்தன் தன் உதடுகளையும் விலக்கிக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார் ” (1பேதுரு 3:10). நாம் நாவை அடக்குவதன் மூலமாக பொய், சாபம், கெட்ட வார்த்தைகள், ஏமாற்று, வசனிப்பு போன்ற பாவங்களை நாம் தவிர்க்க முடியும். எனவே தான், சங்கீதக்காரன், கர்த்தாவே என் வாய்க்குக் காவல் வையும்; என் உதடுகளின் வாசலைக் காத்துக்கொள்ளும் என்று ஜெபித்தார். இதுவே நம்முடைய அனுதின ஜெபமாக இருக்க வேண்டும். இன்றைய நாட்களில் அநேக வாலிபர்கள் வசனங்களை அதிக

ஆர்வமாகக் கேட்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்குப் பிசாசானவன் வந்து, அவ்வசனத்தை அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து எடுத்துப்போடுகிறான். சில வாலிபர்கள் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். கேட்டவுடன் போய், பிரபஞ்சத்திற்குரிய கவலைகளினாலும், ஐசுவரியத்தினாலும், சிற்றின்பங்களினாலும் நெருக்கப்பட்டு கேட்ட வசனத்தின்படி நடவாமல் போகிறார்கள். ஆனால், இந்த சாக்குப்போக்குகளையெல்லாம் தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். வேத வசனங்களை நாம் கேட்பது மாத்திரம் போதுமானதல்ல. அதன் படி செய்கிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார். கிறிஸ்துவின் சவிசேஷமானது வசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களையே ஆசீர்வதிக்கிறது (எபி. 5:8,9).

III. அறிவுள்ளவன் ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்கிறான்

நீதிமொழிகள் 11:30 “ ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளுகிறவன் ஞானமுள்ளவன் ” என்று வேத வசனம் சொல்கிறது. தேவனுடைய பார்வையில் அறிவுள்ளவன் ஆத்துமாக்களைக் குறித்து அக்கறை உடையவனாக இருக்கிறான். அறிவுள்ளவன் இவ்வுலகில் அழிந்து போகின்ற ஆத்துமாக்களைக் குறித்துப் பாரப்படுகிறவனாக இருக்கிறான். நாம் பணப்பசி நிறைந்த சமுதாயத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆத்துமா இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் விலையேறப் பெற்றது. அதனால்தான் இயேசு கிறிஸ்து, “ மனுஷன் உலக முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்? ” என்று கேட்கிறார். (மத். 16:26) இந்த கேள்விக்கு யார் தான் பதில் கொடுக்க முடியும்? இந்த உலகத்தின் பார்வையில் ஆஸ்திகளை ஆதாயம் செய்பவன் தான் அறிவாளி. ஆனால், தேவனுடைய பார்வையில் ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்பவன் தான் அறிவாளி. வாலிபர்களே! நம்மைப் பார்த்து இந்த உலகம் அறிவாளி என்று சொல்ல வேண்டுமா அல்லது தேவன் நம்மைப் பார்த்து அறிவாளி என்று சொல்ல வேண்டுமா? முடிவு உங்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. இந்த உலகமும் அதிலுள்ளவர்களும் அழிந்து போவார்கள். ஆனால், என்றென்றும் ஜீவிக்கின்ற தேவனால் நாம் மெச்சப்படுவதே உத்தமம். நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஒரு ஆத்துமாவைக்கூட ஆதாயம் செய்யாமல் வெறுங்கையோடு சந்திப்பதெப்படி? எனவே, வாலிபர்களே, உலகெங்கும் போய் சவிசேஷத்தை அறிவித்து அழிந்து போகும் ஆத்துமாக்களை ஆண்டவருக்காக ஆதாயம் செய்து தேவனுடைய பார்வையில் அறிவுள்ளவர்களாகத் திகழுவோம். அதற்கு தேவன் தாமே உதவிச் செய்வாராக! ஆமென். †

அன்புத் தம்பி, தங்கைகளே! இந்த மாதம் இரத்தம் பற்றிய சில உண்மைகளைக் கற்றுக்கொள்வோம்.

உலகில் உள்ள எல்லா மனிதர்களின் உடம்பிலும் இரத்தம் ஓடுகிறது. இதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். இரத்தம் பற்றிய சில விஞ்ஞான உண்மைகளை உங்களுக்கு கூறுகிறேன். நம்முடைய உடம்பிலே 70 முதல் 100 மில்லியன் செல்ஸ் காணப்படுகிறது. இவையாவும் உயிரோடு இருக்க வேண்டுமானால் அதற்கு இரத்த ஓட்டம் அவசியம். இருதயத்திலிருந்தும், இருதயத்தை நோக்கியும் செல்லும் இரத்தம் 60,000 மைல் நீளமுள்ள பெரிய ஆறு போன்று உள்ளது என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

இரத்தம் நமக்கு செய்யும் வேலைகளில் 3 முக்கியமான வேலைகள் பற்றி இம்மாதம் படிக்கலாம்.

1. இரத்தம் போஷிக்கிறது : இரத்தத்தில் உள்ள வேறுபட்ட செல்கள் வெவ்வேறு வேலையைச் செய்கிறது. சிவப்பணு என்று சொல்லக் கூடியது டீரில்லியல் செல்களுக்கும் உயிரைக் கொடுத்து வேண்டாத விஷயங்களை வெளியேற்றுகிறது. இதனால்,

செல்கள் புஷ்டியாகவும் அதிநவீன வேலையைச் செய்யக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

2. இரத்தம் போஷிக்கிறது : இரத்தத்திலுள்ள வெள்ளை அணு, நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைத் தூண்டுகிறது. இவைகள் இரத்தத்தின் போர் வீரர்களைப் போல் செயல்படுகிறது. கிருமிகள் தாக்கும்போது அவைகளோடு போராடி, நோய் ஏற்படாமல் உடலை பாதுகாக்கிறது.

3. இரத்தம் போஷிக்கிறது : மேலும் இந்த வெள்ளை அணுக்கள் போராடி அழித்த பகையாளிகளை நீக்கி சுத்தம் செய்யும் வேலையையும் செய்கிறது.

அன்புச் செல்லங்களே, இதே வண்ணமாகத்தான் நம் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு இயேசுவின் இரத்தம் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. இயேசு மரிக்கும் போது சிந்திய இரத்தத்தோடு நாம் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் ஆவிக்குரிய வாழ்வு மரித்து போகும். இயேசு இரத்தம் சிந்தி சம்பாதித்த சபையோடு இருந்து சிறுவயதிலிருந்தே நாம் போஷிக்கப்படாவிட்டால் ஆவிக்குரிய வாழ்வு மரித்துபோகும்.

எப்படி வெள்ளை அணுக்கள் கிருமிகளோடு போராடி மேற்கொண்டு நம் உயிரைப்

பாதுகாக்கிறதோ அதுபோலவே இயேசுவின் இரத்தமும் போராடி நம்மைப் பாதுகாக்கிறது. யோவா 16:33-ல் “ திடன் கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் ” என்று இயேசு சொல்கிறார். இன்னும் வெளி. 12:11-ல் “ ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினாலும் அவனை ஜெயித்தார்கள் ” என்று பார்க்கிறோம்.

நம் இரத்தம் உடலை சுத்தம் செய்வது போலவே இயேசுவின் இரத்தமும் சுத்தம்

செய்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மை சுத்திகரிக்கிறது (1 யோவா 1:7).

இயேசுவின் இரத்தத்தை நாம் அற்பமாக எண்ணக்கூடாது. அதின் மேன்மையை எப்போதும் மதிக்க வேண்டும். அப்பொழுது நம் சரீர வாழ்வும் பிழைக்கும், ஆவிக்குரிய வாழ்வும் மென்மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து நித்திய வாழ்வுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும். †

1 யோவா 1:7 : “ இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மை சுத்திகரிக்கும் ” (1 யோவா 1:7).

நாளும், நடப்பும்

1. சமச்சீர் கல்வி சீரழிவு ஒருவகையாக முடிவுக்கு வந்ததில் பெற்றோர் மகிழ்ச்சி.
2. ஐந்து ஆண்டுகளில் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் - தமிழக அரசு.
3. இந்தியா, சீனாவுக்கு இணையாகக் கல்வி - ஒபாமா வலியுறுத்தல்.
4. சோனியா காந்திக்கு அமெரிக்காவில் அறுவை சிகிச்சை.
5. 50 கோடி ஹெக்டேர் தரிசு நிலங்கள் விளை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன - மத்திய அரசு.
6. கர்நாடகா மாநிலத்துக்குப் புதிய முதலமைச்சர்.
7. கிரிக்கெட் டெஸ்ட் தரவரிசையில் இந்தியா தனது முதல் இடத்தை இங்கிலாந்திடம் இழந்தது.

வசன ரீதியான கிறிஸ்துவின் சபை

K. பாஸ்கர்

பாடம் - 10. கர்த்தரின் பந்தி

உங்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே வாழ்த்துக்கள். இந்தத் தொடர் கட்டுரை மூலமாக உங்களை மீண்டுமாக சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. இம்மாதக் கட்டுரையில் மிக முக்கியமான பாடமாக கர்த்தரின் பந்தியைக் குறித்துப் படிக்க இருக்கிறோம். சபை வட்டாரங்களில் இது பற்றிய விஷயத்தில் முறையாகச் செயல்படுவதில்லை! எப்படியென்றால் சில சபைகளில் தினந்தோறும் கர்த்தர் பந்தியை ஆசரிக்கின்றனர். சில சபைகளில் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஆசரிக்கின்றனர். இப்படி முறையில்லாமல் அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப ஆசரிக்கின்றனர். இது பற்றிய கட்டளை வேதத்தில் இல்லையென்றால் இப்படி முறையற்ற செயல்களைச் செய்யலாம். ஆனால், வேதத்தில் கர்த்தர் பந்தியைக் குறித்துத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, அதைக் குறித்து படித்து அறிந்து கொண்டு அதன் மூலமாக வசன ரீதியான கிறிஸ்துவின் சபையை அடையாளம் கண்டு கொண்டு கிறிஸ்துவின் சபையிலே அங்கம் வகிப்போம்.

I கர்த்தர் பந்தியைக் குறித்த தேவனுடைய கட்டளை

தேவன் மனுஷனை சிருஷ்டித்த நாளிலிருந்து அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்து வருகிறார். ஆதாமிடத்தில் கொடுத்த கட்டளை நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனிகளையும் புசிக்கலாம். ஆனால், நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியை புசிக்க வேண்டாம். அதைப்புசிக்கும் நாளிலே சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார். தேவன் தொடக்கூடாது, புசிக்கக்கூடாது என்று கட்டளையிட்டதை அவன் மீறினபடியால் பாவம் செய்தான். (ஆதி. 2:16,17,3:3) பல ஆண்டுகள் கழித்து நோவா என்ற தேவனுடைய தாசனைத் தெரிந்து கொண்டு அவனிடத்தில் நீ கொப்பேர் மரத்தால் உனக்கு ஒரு பேழையை உண்டாக்கு என்று சொல்லி அதின் அளவுகளும், பண்ண வேண்டிய விதத்தையும் கூறினார். நோவா அப்படியே செய்தான். தேவன் தனக்குக் கட்டளையிட்ட படியெல்லாம் அவன் செய்து முடித்தான் (ஆதி. 6:22). இன்னும் சில வருடங்கள் கழித்து ஆபிரகாமை தேவன் தெரிந்து கொண்டு கர்த்தர் ஆபிரகாமை நோக்கி; நீ உன் தேசத்தையும், உன் இனத்தையும், உன் தகப்பனுடைய வீட்டையும் விட்டுப் புறப்பட்டு நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போ என்றார். கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்குச் சொன்னபடியே அவன் புறப்பட்டுப் போனான் (ஆதி. 12:1-4). இப்படி முற் பிதாக்களின்

தேவன் அவரவர் நாட்களில் வித்தியாசப்பட்ட கட்டளைகளைக் கொடுத்தார். கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் பாவஞ் செய்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டனர் (1 யோவா. 3:4).

இன்று நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய கட்டளை யாவும் புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. புதிய ஏற்பாடு இயேசு கிறிஸ்துவினாலே உண்டானது. பழைய ஏற்பாடு நமக்கு கிறிஸ்தவர்களுக்கு போதனையாக உள்ளது (ரோம 15:4) ஆனால், ஆராதனைக் குறித்த விஷயத்தில் புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதைத்தான் செய்ய வேண்டும்.

ஆராதனையின் நோக்கம் அப். 20:7-ல் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வாரத்தின் முதல் நாளிலே அப்பம் பிட்டுக்கும்படி சீஷர்கள் கூடிவந்தனர் (அப். 20:7) இது கிரேக்க மொழியில் கூடிவரச் செய்யப்பட்டார்கள் என்றுள்ளது. அதாவது, அவர்கள் தற்செயலாக வாரத்தின் முதல் நாளிலே கூடிவர வில்லை. அவர்கள் வேறு ஒருவரால் கூடிவரச் செய்யப்பட்டார்கள். அதாவது, அவர்கள் கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே வாரத்தின் முதல் நாளிலே அப்பம் பிட்டுக்கும்படி கூடி வந்தார்கள். அவர்கள் கர்த்தருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றும்படியாகவே கூடி வந்தார்கள். கர்த்தரின் பந்தியைக் குறித்த கட்டளையை இயேசு கிறிஸ்து பிதாவினிடத்தில் பெற்றுக் கொண்டார் (யோவா. 10:18) இயேசு கிறிஸ்து தமது அப்போஸ்தலருக்கு இந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்தார் (மத். 28:20). அப்போஸ்தலர்கள் ஆதிக்கிறிஸ்தவர் களிடத்தில் கொடுத்தனர். ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் அப்போஸ்தலரு டைய உபதேசத்திலும், அன்னியோன்னிடத்திலும், அப்பம் பிட்டுத் தலிலும், ஜெபம் பண்ணுதலிலும் உறுதியாய்த் தரிந்திருந்தனர் (அப். 2:42).

II கர்த்தர் பந்தியை எப்பொழுது ஆசரிக்க வேண்டும்?

கர்த்தர் பந்தியை எப்பொழுது ஆசரிக்க வேண்டும் என்று வேத வசனம் கூறவில்லை என்றால் நாம் தினந்தோறும் ஆசரிக்க லாம் அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, வருடத்திற்கு ஒரு முறையோ ஆசரிக்கலாம். ஆனால், வேத வசனத்தில் தெளிவாக வாரத்தின் முதல் நாள் என்றுள்ளது. எனவே, நாம் எந்த நாள் என்று குழப்பமடைய வேண்டியதில்லை (அப். 20:7). இந்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்டது ரோவா பட்டணத்திலுள்ள சபையார் வாரத்தின் முதல் நாளிலே கூடிவந்தார்கள். கொரிந்து பட்டணத்திலுள்ள சபையார் அடிக்கடி கூடிவந்தார்கள். அதாவது, மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடி வந்திருந்தால் அவர்கள் அடிக்கடி கூடி வந்திருக்கமாட்டார் கள். அவர்கள் அடிக்கடி சபையாக ஒன்று கூடி வந்தது வாரத்தின் முதல் நாள்! ஒரு மாதத்தில் நான்கு முறையோ அல்லது ஐந்து முறையோ ஒன்று கூடினார்கள். அது வாரத்தின் முதல் நாளிலே! அதாவது, ஞாயிறு தோறும் ஒன்று கூடினார்கள் (1 கொரி. 11:17-26) (1 கொரி. 16:1,2) கர்த்தர் பந்தியை ஆசரிக்கவே

ஒன்று கூடினார்கள். கர்த்தரின் பந்தி இல்லை என்றால் அவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளிலே ஒன்று கூட வேண்டிய அவசியமில்லை.

கர்த்தர் பந்தியை ஆசரிக்கவே பாட்டுப் பாடினார்கள், ஜெபித்தார்கள், வேத வசனத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள், கொடுத்தார்கள். கர்த்தர் பந்தி இல்லை என்றால் இவைகளைச் செய்திருக்க மாட்டார்கள். ஏன் வாரத்தின் முதல் நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமை களில் கர்த்தர் பந்தியை ஆசரிக்க வேண்டும்? 1. தேவன் கட்டளைபிட்டிருக்கிறார். 2. சீஷர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்தார் இயேசு கிறிஸ்து (லூக். 24:1,7, யோவா. 20:19,26) 3. கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த நாள் (மத். 28:17) 4. சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாள் (அப். 2:1-47) 5. ஆராதனை அமுலுக்கு வந்த நாள் (அப். 2:42) 6. முதலிடம் தேவனுக்கு கொடுக்கும்படி இயேசு கூறினார் (மத். 6:33) 7. அப்போஸ்தலன் யோவான் பத்மு சிறையிலிருந்த போது ஆவிக்குள்ளான நாள் (வெளி. 1:10) இவ்வளவு காரணங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் கர்த்தர் பந்தியை ஆசரிக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய நாளிலே ஆராதிப்பதை நாம் தவிர்த்தால் மனப்பூர்வமாகப் பாவம் செய்கின்றவர்களாகக் காணப்படுவோம். மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்கிறவர்கள் கொடிதான ஆக்கினைக்குப் பாத்திரவானாக இருக்கிறான். (எபி. 10:29) எனவே, சபை கூடிவருதலை விடாமல் இருப்போம் (எபி. 10:25).

III சபை ஆளுகையின் நோக்கம்

கர்த்தரின் பந்தி என்பது ஒரு பிரசாதம் அல்ல! மற்ற கோவில் களில் கொடுக்கப்படும் பிரசாதத்தைப் போல இது இல்லை. அந்த நோக்கத்தில் பங்கு பெறக்கூடாது. கர்த்தர் பந்தி என்பது நினைவு கூருதலின் பந்தியாக உள்ளது. இது பற்றிய உபதேசத்தை 1கொரி. 10:16-21, 11:17-34 வசனப்பகுதியில் உள்ளது.

இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரின் பந்தியின் நோக்கத்தைக் குறித்து கூறியிருக்கிறார். அவர் தமது கடைசி இரவு பந்தியை தமது சீஷர்களோடு ஆசரித்தார். இந்த இரவு விருந்தின் போது கர்த்தர் பந்தியைக் குறித்தும், அதன் நோக்கத்தைக் குறித்தும் வெளிப்படுத்தினார். அவர்கள் போஜனம் பண்ணுகையில் இயேசு அப்பத்தை எடுத்து ஆசீர்வதித்து அதைப்பிட்டு சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள் இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது என்றார். பின்பு, பாத்திரத்தையும் எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் எல்லாரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள். இது உடம்பின் பின்புண்டாகும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது (மத். 26:26-28). இந்த வசனப்பகுதியில் இயேசு கிறிஸ்து அப்பத்திற்குத் தனியாகவும், திராட்சரசத்திற்குத் தனியாகவும் ஜெபித்தார். இது இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தை நினைவு கூருதலாக இருக்கிறது (லூக். 22:19,20). அதாவது, நினைவுச்

சின்னமாக இருக்கிறது. அப்பத்திற்கும், திராட்சரசத்திற்கும் ஜெபித்த பின்பும் அப்பமாகவே, திராட்ச ரசமாகவே உள்ளது. சாரமாகவும், ரத்தமாகவும் மாறுவதில்லை.

இயேசு இந்தப் பந்தியை ஏற்படுத்தும் போது புளிப்பில்லா அப்பப்பண்டிகையின் காலமாக இருந்தது. இந்நாட்களில் யூதர்களின் வீட்டில் புளிப்புள்ள அப்பம் இருக்கக்கூடாது. புதிதாய் பிசைந்த மாவினாலே அப்பம் சுட வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தார் (உபா. 16:1-8). எனவே, கர்த்தர் பந்தியில் புளிப்பில்லா அப்பம், திராட்ச ரசம் இருக்க வேண்டும். ரொட்டி, பன், வேகாத, பதப்படுத்தப்பட்ட அப்பத்தைப் போல தோற்றமளிக்கும் Wafer Bread போன்றவை இருக்கக்கூடாது.

இந்தப் பந்தியின் நோக்கமானது ஒரு ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துகிறது (1கொரி. 10:16-21) அதாவது, இந்தப் பந்தியில் பங்கு பெறும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் விக்கிரகங்களுக்கு விலகி ஓட வேண்டும், விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டதை புசிக்க கூடாது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறவர்கள் பேய்களோடு ஐக்கியமாயிருக்கிறார்கள்! மேலும், சகோதரருக்குள் பிரிவினைகள், சண்டைகள் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் அந்த சகோதரனோடு ஒப்புரவாகிப் பின்பு பந்தியில் பங்கு பெற வேண்டும் (மத். 5:23,24) அதாவது, இந்த வசனப் பகுதியில் பிரிவினைகள், சண்டைகள் உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் ஒப்புரவானாலும், ஒப்புரவாகாவிட்டாலும் நான் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். நம் இருதயம் மற்றவர்களை வெறுக்கும் இருதயமாக இருக்கக்கூடாது.

மேலும், இந்த பந்தியின் நோக்கமானது கிறிஸ்துவின் மரணத்தை அறிவிக்கும் நற்செய்தியாக உள்ளது (1கொரி. 11:23-26) கிறிஸ்துவின் மரணம் இந்தப் பந்தியில் பங்கு பெறுவதின் மூலமாக மௌனமாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

இந்த பந்தியின் நோக்கம் நம்மை நாமே சோதித்து அறியும் படியாக உள்ளது (1கொரி. 11:28:21) அதாவது, கிறிஸ்துவின் சிந்தையில் நாம் இருக்கின்றோமா! அல்லது மாம்சத்தின் சிந்தையில் இருக்கின்றோமா என்பதை உணர்த்துகின்றது.

நாம் இப்படிப்பட்ட நோக்கங்களை மனதில் வைத்துப் பங்கு பெற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சிந்தையோடு பங்கு பெறும் போது நாம் தொடர்ந்து ஜீவனுள்ளவர்களாக இருக்கின்றோம் (யோவா 6:53) தொடர்ந்து பங்கு பெறாதவர்கள் நடைபிணமாக இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வியாதியுள்ளவர்களும், மரித்தவர்களாயுமிருக்கிறார்கள் (1 கொரி. 11:30) கர்த்தர் பந்தியில் பங்கு பெறும் போது கிறிஸ்துவுக்குள் நிலைத்திருக்கிறோம் (யோவா 6:56, அப். 2:42) கடைசி நாளில் எழுப்பப்பட்டு நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்வோம் (யோவா. 6:54). †

(தொடரும்)

கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் எதை அறிவிக்கிறது?

யோசுவா செல்வம்

இயேசுவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் நமது விசுவாசம் மற்றும் தேவனுடைய நமது உறவு ஆகியவற்றிற்கு இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ளன. (1கொ 15:1-4) ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் நாம் கர்த்தருடைய பந்தியில் கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை ஆசரிக்கின்றோம். இதில் மூன்றாவது நிகழ்ச்சியான உயிர்த்தெழுதலின் மீது நமது சிந்தையை செலுத்துவோம்.

உயிர்த்தெழுதலின் தனிச் சிறப்பு மற்றும் இந்த மாபெரும் நிகழ்ச்சி எதை அறிவிக்கிறது?

இயேசு தேவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறார். (கிறிஸ்துவாயிருக்கிறார்) உயிர்த்தெழுதல் என்பது முதலாவது, இயேசுவின் தெய்வீகத்தை அறிவிக்கிறது (ரோம 1:5). தேவனுடைய சுதனென்று மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததினாலே பலமாய் நிரூபிக்கப்பட்ட தேவ குமாரனாயிருக்கிறார். (யோவான் 20: 6-8) விசுவாசத்தை உண்டாக்கிய ஒரு நிகழ்ச்சியை கல்லறைக்குள் யோவான் கண்டார். அவர் பிணத்தைச் சுற்றியிருந்த துணியைக் கண்டார் மற்றும் தலையில் இருந்து முகத்தை மூடிய துணியானது தனியே ஒரு இடத்தில் சுருண்டு கிடந்தது. இயேசுவின் உடலை மனிதர்கள் அவசரமாக எடுத்து கொண்டு போயிருந்தால், அவர்களுக்குத் துணிகளை அகற்றி நேர்த்தியாக மறைத்து வைப்பதற்கு நேரம் கிடைத்திருக்காது.

யோவான் நிகழ்ச்சியானது, மனித முயற்சிக்கு ஒத்துவராத ஒரு நிகழ்ச்சி. ஆனால், தெய்வீக செயல்பாட்டுடன் ஒத்துப்போவதாக இருந்தது. இது இயேசுவால் அடிக்கடி முன்னுரைக்கப்பட்டதாயிருந்து (மத். 16:21; மாற் 8:31; லூக் 9:22; யோவான் 2:19) ஆதாரத்தை கவனத்துடன் உற்று நோக்கி நீங்களும் நானும் நேரம் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், யோவானுக்குள் உண்டானது போலவே நமக்குள்ளும் விசுவாசம் உண்டாகும். இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதப்பட்டார் என்பதை விசுவாசிப்பதற்கு காரணங்கள் ஏராளமாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அவரைக் கண்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சாட்சியங்களை நாம் கொண்டு இருக்கிறோம் (1கொரி 15: 4-8).

அப்போஸ்தலர்கள் எதைப்பற்றி நிச்சயமாயிருந்தார்கள்?

இயேசு உயிருடன் இருந்தார் என்பதே அவர்களின் நிச்சயமாயிருந்தது. இந்த நிச்சயமே அவர்களின் வாழ்வை மாற்றியிருந்தது. அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட போதும் கூட அவர்களின் விசுவாசம் அசைக்கப்படக் கூடாததாயிருந்தது. அவர்களின் போதனையால் ரோம அரசு தள்ளாடி விழும் வரையிலும் அதை அசைத்தது.

இந்த மாமனிதர்களினால் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றம் உயிர்த் தெழுதல் இன்றி விளக்கப்பட முடியாததாயிருந்தது. அவர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரை கண்டனர். அது அவர்களின் வாழ்வை என்றென்றைக்குமாக மாற்றியது. உயிர்த்தெழுதல் என்பது இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருக்கின்றார் என்பது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே நிருபணமாயிற்று மற்றும் இது இன்றைய நாட்களிலும் அந்த மாபெரும் சத்தியத்தை இன்றைக்கும் அறிவிக்கிறது.

இயேசுவின் பலி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது?

உயிர்த்தெழுதல் என்பது சிலுவையில் இயேசுவின் பலியை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டார் என்று அறிவிக்கிறது. கிறிஸ்தவம் சிலுவையை மையங்கொண்டிருக்கிறது. நாம் சிலுவையின் மூலமாக தேவனுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுகின்றோம். (எபே. 2:16). இயேசுவின் பலியின் மூலமாக நீதியின் தேவன் திருப்தியாக்கப்பட்டார். நாம் என்றென்றைக்குமான ஜீவியத்தின் நம்பிக்கையைக் கொண்டு உள்ளோம். ஆகவே பவுல், இயேசு கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையேன்றி வேறொன்றையும் அறியாதிருக்கத் தீர்மானித்திருந்தேன் என்று கூறினார் (1கொரி. 2:2)

நமது பாவங்களுக்கான பலியைத் தேவன் நிச்சயமாகவே ஏற்றுக் கொண்டார் என்பதை உயிர்த்தெழுதல் அறிவிக்கிறது. நாம் இயேசுவின் மரணத்தினால் மட்டுமல்ல அவரது உயிர்த்தெழுதலினாலும் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளோம். இவ்விதமாக இயேசுவைப் பற்றி அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டும், நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டும் இருக்கிறார். (ரோமர் 4:25) என்றும் பவுல் கூறினார். உயிர்த்தெழுதல் என்பது நாம் பாவ மரணத்திலிருந்து புதிய ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்து கொள்ளும்படிக்கு உயிர்ப்பிக்கப்பட முடியும் என்று அறிவிக்கிறது. உயிர்த்தெழுதல் என்பது நமக்காக வேண்டுகல் செய்யும்படிக்கு உயிரோடிருக்கிற இரட்சகரைக் கொண்டுள்ளோம் என்று அறிவிக்கிறது. (எபி. 7:25) கிறிஸ்தவர்களைப் பொருத்தமட்டில், உதயமாகும் ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாளும் உயிர்த்தெழுதலின் காலை வேளையாக உள்ளது.

நாமும் கூட உயிர்ப்பிக்கப்படுவோம்

அடுத்ததாக, நாம் உயிர்த் தெழுதல் பற்றிய மிகவும் மெய் சிலிர்க்கச் செய்யும் செய்திகளில் ஒன்றிற்கு வருகின்றோம். ஒரு நாளிலே நமது உடல்களும் கூட மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்படும் என்று இது அறிவிக்கிறது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாக யோபு, "மனுஷன் செத்த பின் பிழைப்பானோ? " என்று கேட்டார். (யோபு 14:14) ஆம், ஏனென்றால், இயேசு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் என்பதே தேவனுடைய பதிலாக உள்ளது. இந்த சத்தியம் 1 கொரி 15-ல் உறுதி படுத்தப்படுகிறது. (யோவான் 5:29) மரணம் என்பது இனியும் ஒரு சுவராக இருப்பதில்லை. ஆனால், அது ஒரு கதவாகவே உள்ளது என்று இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் உறுதிப்படுத்துகிறது. நீங்கள் உயிர்த்தெழுதலை விசுவாசிக்கின்றீர்களா? அப்படியானால் அதை அறிவிப்புகள். இயேசு சதா காலமும் நம்மோடு இருக்கிறார். †

துருவின் சாட்சி நூலில் இருந்து

“கொடுத்தல்” தீராவகப் பரிசோதனை போன்றது

(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி)

முதியோர் இல்லத்தில் வாழும் வயதான ஒரு அம்மாவை நான் அறிவேன். அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு சிறிய தொகையை மாதந்தோறும் அவர் பெறுகிறார். சவிசேஷப்பணியைத் தாங்குவதற்கு, அதிலிருந்து 20% மாதந்தோறும் கொடுக்கிறார். ஏன்? சபையை அவர்கள் அதிகம் நேசிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதிகம் சம்பாதிக்கும் சபை அங்கத்தினர்கள் தனது வருமானத்திலிருந்து வாரம் 500 ரூபாய் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கும் போது 50 ரூபாயோ, 100 ரூபாயோ கொடுத்தால் கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்கும் போது, எல்லா கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றாததால் அபாத்திரமாய்ப் பங்கேற்று தங்களுக்கு ஆக்கிணையை வரவழைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னால், வளைகுடா நாடுகள் ஒன்றில் வேலை செய்து கொண்டு பிரிவினைச் சபைகள் ஒன்றில் அங்கமாக இருந்த ஒருவர், தன்னுடைய நல்ல வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கை, தான் நம்பிய விசுவாசத்திற்காக கொடுத்து வந்தார். ஒரு கிறிஸ்துவின் சபை ஊழியர் இவரைச் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்தார். தான் சவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படிந்த

அந்நாட்களில், வாரம் தோறும் ரூ.1000 கொடுத்து வந்தார். பிறகு, படிப்படியாக குறைத்து ரூ.100 கொடுத்தார். தன் அனுபவத்தில் ஒரு சராசரி கிறிஸ்தவன் கொடுக்கும் தொகை அது தான் என்று கண்டார். கர்த்தருடைய சபையை உண்மையாக நேசிக்கும் ஒரு கிறிஸ்துவின் சபை அங்கத்தினர் தான் உலகிலேயே தாராளமாகக் கொடுக்கக் கூடியவராக இருக்க வேண்டுமென்று போதிக்கும் வரை, தான் கொடுத்த குறைவான காணிக்கையிலேயே அவர் திருப்திபட்டுக் கொண்டார். கர்த்தருக்குக் கொடுப்பதில் கிறிஸ்துவின் சபை அங்கத்தினர்களை விட வேறு யாரும் மிஞ்சினவர்களாக இருக்கக் கூடாது.

III கொடுத்தல் நம்முடைய தொலை நோக்குப் பார்வையான ஒரு சோதனை

தொலைநோக்குப் பார்வை அல்லது தரிசனம் இல்லாத இடங்களில் ஜனங்கள் அழிந்து போவார்கள் என்று சாலமோன் கூறியுள்ளார். சில பேர், கர்த்தருடைய ஊழியம் என்பது ஒரு பிராந்திய அளவில் அல்லது உள்ளூர் அளவில் நடப்பது தான் என்று கருதுகிறார்கள். "அறுப்புக்காலம் வருகிறதற்கு இன்னும் நாலு மாதம் செல்லும் என்று நீங்கள் சொல்லுகிறதில்லையா? இதோ வயல் நிலங்கள் இப்பொழுதே அறுப்புக்கு விளைந்திருக்கிற

தென்று உங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பாருங்கள் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்". (யோவான் 4:35). தாராளமாய்க் கொடுப்பவராய் இருப்பதற்கு ஒருவர், தொலைநோக்குடையவராக, தேவையைப் பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்க வேண்டும்.

ஒரு வாகன விபத்து குறித்து ஒரு சமயம் நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடந்தது. ஒரு விவசாயி சாட்சி சொன்னார். விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து தான் ஒரு நூறு அடி தூரத்தில் இருந்ததாகவும், ஆனால், தான் சொல்லுவது உண்மை என்றும் சொன்னார். இவருடைய சாட்சியை ஏற்காத எதிர் வழக்கறிஞர், அந்த விவசாயியை குறுக்கு விசாரணை செய்தார். அந்த வழக்கறிஞர் நீங்கள் சோடா பாட்டில் கண்ணாடி அணிந்திருக்கிறபடியால், நீங்கள் சரியாக அங்கிருந்து பார்த்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்று தெரிகிறது என்றார். ஆகவே, நீதிபதிக்கும், கூடியிருப்பவர்களுக்கும் உங்கள் பார்வை எப்படி என்பதைச் சொல்லுங்கள் என்றார். அந்த நேர்மையான விவசாயி, "இளைஞனே, நீ கேட்பது எனக்கு தெரியாது. ஆனால், என்னால் பகலில் பல வட்சம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் சூரியனைப் பார்க்க முடிகிறது" என்று பதிலளித்தார்.

அந்தியோகியாவிலிருக்கும் சகோதரர்கள் எருசலேம்கு உதவியை அனுப்பின போது யூதேயாவிலிருக்கும் தேவையை அவர்களால் பார்க்க முடிந்தது. அந்நாட்களிலே எருசலேயிலிருந்து சில தீர்க்கதரிசிகள்

அந்தியோகியாவுக்கு வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவனாகிய அகபு என்பவன் எழுந்து உலகமெங்கும் கொடிய பஞ்சம் உண்டாகும் என்று ஆவியானவராலே அறிவித்தான்; அது அப்படியே கிலவுதியுராயனுடைய நாட்களிலே உண்டாயிற்று. அப்பொழுது சீஷரில் அவரவர் தங்கள் தங்கள் திராணிக்குத்தக்கதாக யூதேயாவில் குடியிருக்கிற சகோதரருக்கு உதவியாக பணம் சேகரித்து அனுப்ப வேண்டுமென்று தீர்மானம் பண்ணினார்கள். அப்படியே அவர்கள் சேகரித்து பரன்பா, சவுல் என்பவர்களுடைய கையிலே கொடுத்து, மூப்பரிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள் (அப். 11:27-30)

மக்கெதோனியாவிலிருந்த சகோதரர்கள், தேவை என்ன என்பதை உணர்ந்தபடியால், தங்கள் திராணிக்கும் அதிகமாகக் கொடுக்க முடிந்தது. அன்றியும் சகோதரரே, மக்கெதோனியா நாட்டுச் சபைகளுக்குத் தேவன் அளித்த கிருபையை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். அவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்தினாலே சோதிக்கப்படுகையில், கொடிய தரித்திரமுடையவர்களாயிருந்தும் தங்கள் பரிபூரண சந்தோஷத்தினாலே மிகுந்த உதாரத்துவமாய்க் கொடுத்தார்கள். மேலும், அவர்கள் தங்கள் திராணிக்குத்தக்கதாகவும் தங்கள் திராணிக்கு மிகுதியும் கொடுக்க, தாங்களே மனதுள்ளவர்களாயிருந்தார்களென்பதற்கு நான் சாட்சியாயிருக்கிறேன். தங்கள் உபகாரத்தையும், பரிசுத்தவான்களுக்குச் செய்யப்படும் தர்ம ஊழியத்தின் பங்கையும் நாங்கள்

ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்கள் எங்களை மிகவும் வேண்டி கொண்டார்கள் (II கொரி 8:1-4).

கர்த்தருக்கு தாராளமாகக் கொடுக்கும் ஒரு சகோதரர், நம்முடைய நாட்களில் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படாமல் அழிந்து கொண்டிருக்கும் அநேக ஆத்துமாக்களைக் காண்கிறவராக இருக்கிறார். கர்த்தருடைய சபையைச் சேர்ந்தவர்கள், கர்த்தர் தங்களை ஆசீர்வதித்த அளவுக்கு தாராளமாகக் கொடுக்கிறவர்களாக இருந்தால், நாம் நற்செய்தியை ஏராளமான இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியும்.

IV கொடுத்தல் நம்முடைய உண்மைக்கான ஒரு சோதனை

தானியேல் யெகோவா விற்கு உண்மையுள்ளவனாக இருந்தபடியால், அந்த துன்மார்க்க ராஜா இட்ட கட்டளைக்கு அவன் கீழ்ப்படியவில்லை. " தானியேலோவென்றால், அந்த பத்திரத்துக்குக் கையெழுத்து வைக்கப்பட்டது என்று அறிந்த போதிலும், தன் வீட்டுக்குள்ளே போய், தன் மேல் அறையிலே எருசலே முக்கு நேராக பலகணிகள் திறந்திருக்க, அங்கே தான் முன் செய்து வந்தபடியே, தினம் மூன்று வேளையும் தன் தேவனுக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு ஜெபம் பண்ணி, ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான்" (தானி. 6:10).

பர்னபா, கிறிஸ்துவுக்கும், கிறிஸ்துவின் சபைக்கும் உண்மையுள்ளவனாக இருந்தபடியால், தன்னுடைய சொத்தை விற்று, அதன் கிரையத்தை

அப்போஸ்தலருடைய பாதத்தில் கொண்டு வந்து வைத்தான். "சீப்புருதீவானும், லேவியனும், அப்போஸ்தலராலே ஆறுதலின் மகன் என்று அர்த்தங் கொள்ளும் பர்னபா என்னும் மறுபேர் பெற்ற வனுமாகிய யோசே என்பவன், தனக்கு உண்டாயிருந்த நிலத்தை விற்று அதன் கிரையத்தைக் கொண்டு வந்து, அப்போஸ்தலருடைய பாதத்திலே வைத்தான் " (அப். 4:36- 37)

அனனியா, சப்பீரான் கிறிஸ்துவுக்கும், சபைக்கும் உண்மையற்றவர்களாக இருந்தபடியால், தங்களுடைய நிலத்தை விற்றும், கொடுக்கிற காரியத்தில் பொய் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பொய்யினிமித்தம் தேவன் அவர்களைக் கொண்டு போட்டார். (அப். 5:1-11) சகோதரரே, கொடுக்கிற காரியத்தில் பொய் சொல்லுகிறவர்களை தேவன் இன்றைக்கும் கொல்லுகிறதாக இருந்தால், சபைகளில் கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கு பெறுவதற்கே ஆட்கள் இருக்காது. நாம் ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கிற காரியத்தில் பொய் காரர்களாக இருக்கிறோமோ? என்று நம்மை கேட்க வேண்டும். சகோ. V.P. பிளாக் அவர்கள் எழுதின " என் தேவன், என் பணம் " என்ற புத்தகத்தைப் படித்து விட்டு, நான் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக, கொடுக்கிற காரியத்தில் பொய்காரனாக இருந்திருப்பதை உணருகிறேன் என்று ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார்.

கொடுக்கிற காரியத்தில், எத்தனை பேர் பொய்காரர்களாக உள்ளோம்? புதிய ஏற்பாட்டு கொடுத்தலை நாம் மீட்கப் போகிறோமா?

BIBLE MEDITATION

TV PROGRAM

TAMILAN TV -	Saturday
	7.15 am.
POTHIGAI TV	Sunday
	5.30 am.
TAMILAN TV -	Monday
	7.00 am.

கிருவையுள்ள வர்த்தை தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்

பேச்சாளர் : சகோ. நிலேமோன் ராஜா, மதுரை.

பொதிகை TV சனி காலை 5:30 மணி

தமிழன் TV ஞாயிறு இரவு 10:00 மணி

கிறிஸ்துவின் வசனம் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்

பேச்சாளர் : சகோ. அர்ச்சுணன், வத்தலக்குண்டு.

தமிழன் TV திங்கள் காலை 6:00 மணி

தமிழன் TV சனி காலை 6:15 மணி

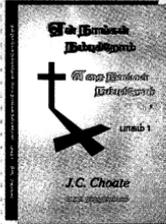

**HEAR THE VOICE OF TRUTH
ON RADIO SRILANKA**

LANGUAGE	DAYS	TIME P.M.	ADDRESS	SPEAKER
HINDI	Sunday Thursday	6.45 - 7.00 a.m.	Box. 3815 New Delhi - 110049	Sunny David
TELUGU	Monday to Friday	5.30 - 5.45	Box. 80 Kakinada - 533 001	Joshua Gootam
TAMIL	Sunday Thursday Friday	6.45 - 7.00 p.m. 5.45 - 6.00 p.m. 5.30 - 5.45 p.m.	Box. 8405 Bangalore-560 084	P.R. Swamy
MALAYALAM	Friday	3.45 - 4.00 p.m.	Sunny Meads Lane, Behind Sanskrit College, Trivandrum-695 034	P.K. Varghee

Regd. News Paper RNI No. 47661/87- Postal Regn. No. Erode/26/2009-2011
Posted at Erode HPO on 20/21 of Every Month.

Licensed to Post without pre payment No: TN / WR / ERD / 03 / WPP / 2009-20111

(தபால் செலவிற்கு பணம் அனுப்பி இந்நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்)

தீருமறை தீயானம்

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்

பொதிகை TV	ஞாயிறு	காலை	5:30	மணி
தமிழன் TV	திங்கள்	காலை	7:00	மணி
தமிழன் TV	சனி	காலை	7:15	மணி

சர்வதேச தரத்தில், தலை சிறந்த
பிரசங்கிகளால் எழுதப்பட்ட
சுத்தியத்தின் குரல்
என்ற நூல் வேண்டுவோர்
எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

- ஆசிரியர்

வேதாகம அஞ்சல் வழிக் கல்வியில் ஒரு புதிய அத்தியாயம்

- Advanced Bible Correspondence Course -

பரிசுத்த வேதாகமத்தை முறையாகக் கற்க விரும்புவார்களுக்கு
இது ஓர் அரிய வாய்ப்பு.

ஆம், வேதாகமமும், வேதாகமம் சார்ந்த பாடங்களும் கொண்டு ஏழு பகுதிகளாகப்
பிரிக்கப்பட்டு, மிக ஆழ்ந்த முறையில் நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட 100 பாடங்கள்
அடங்கிய விரிவான வேதாகமக் கல்வி இது.

விருப்பமுள்ளவர்கள் தபால் செலவுக்கு

ரூ. 100/- மணியார்டர் அனுப்பி பதிவு செய்து கொள்ளவும்.

இயக்குனர்

அஞ்சல் வழி வேதாகமக் கல்வி

த.பெ.எண் 27, காங்கேயம் 638-701.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Printed by: K.C. Senthilkumar, at Sun Offset Printers, 50 Kovai Road, Kangayam - 638 701.

Editor: S. Rajanayagam.